31994R3290

31.12.1994. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 349/105

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3290/94

od 22. prosinca 1994.

o prilagodbama i prijelaznim aranžmanima koji su potrebni u poljoprivrednom sektoru radi provedbe sporazuma sklopljenih tijekom Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 43.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 805/68 od 27. lipnja 1968. o zajedničkom uređenju tržišta govedine i teletine [1], a posebno njezin članak 7. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

budući da je Zajednica usvojila skup pravila kojima se uređuje zajednička poljoprivredna politika;

budući da je u sklopu Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora Zajednica dogovorila različite sporazume (dalje u tekstu: „sporazumi GATT-a"); budući da se neki od tih sporazuma odnose na poljoprivredu, posebno Sporazum o poljoprivredi (dalje u tekstu: „Sporazum"); budući da se subvencije koje se odnose na domaću potporu mogu ispuniti tako da se cijene i pomoć utvrde na odgovarajućoj razini te o ovom pitanju ne treba utvrđivati posebne odredbe; budući da se Sporazumom, s jedne strane, utvrđuje šestogodišnji raspored za proširenje pristupa poljoprivrednih proizvoda iz trećih zemalja tržištu Zajednice, a postupno smanjenje potpore koju Zajednica daje za izvoz poljoprivrednih proizvoda, s druge strane; budući da bi poljoprivredno zakonodavstvo o trgovini s trećim zemljama trebalo na odgovarajući način prilagoditi;

budući da se pretvaranjem svih mjera za ograničenje uvoza poljoprivrednih proizvoda u carine (tarifikacija) i zabranom primjene takvih mjera u budućnosti, Sporazum zahtijeva ukidanje promjenjivih uvoznih pristojba i ostalih mjera i uvoznih davanja trenutačno predviđenih u sklopu tržišnih organizacija; budući da stope carine primjenjive na poljoprivredne proizvode u skladu sa Sporazumom treba utvrditi u Zajedničkoj carinskoj tarifi; budući da, ipak, za pojedine skupine proizvoda kao što su žitarice, riža, vino i voće i povrće, uvođenje dodatnih ili drugih trgovinskih mehanizama koji ne uključuju ubiranje fiksnih carina, traži usvajanje pravila kojima se uređuju odstupanja u osnovnim propisima; budući da se, k tomu, mjere za zaštitu tržišta Zajednice od uvoza suhog grožđa i prerađenih trešanja mogu, na temelju Sporazuma o zaštiti domaće proizvodnje od prekomjernog uvoza, zadržati u razdoblju od pet godina; budući da, povrh toga, s ciljem sprečavanja problema opskrbe tržišta Zajednice, treba dopustiti suspenziju carina na određene šećerne proizvode;

budući da, s ciljem zadržavanja najniže razine zaštite od nepovoljnih posljedica po tržište kao rezultata tarifikacije, Sporazum dopušta primjenu dodatnih carina pod precizno utvrđenim uvjetima, ali samo na proizvode koji podliježu tarifikaciji; budući da bi, u skladu s time, u predmetne osnovne uredbe trebalo umetnuti odgovarajuće odredbe;

budući da se Sporazumom predviđa niz carinskih kvota prema aranžmanima za trenutačni i minimalni pristup; budući da se uvjeti koji je primjenjuju na takve kvote detaljno navode u Sporazumu; budući da, s obzirom na velik broj kvota i s ciljem osiguravanja njihove što učinkovitije primjene, za njihovo otvaranje i dodjelu trebala bi biti odgovorna Komisija uporabom postupka za rad upravnog odbora;

budući da bi izmjene koje proizlaze iz okvirnog sporazuma o bananama sklopljenog s određenim zemljama u Južnoj Americi na temelju Urugvajske runde trebale biti ugrađene u Uredbu Vijeća (EEZ) br. 404/93 od 13. veljače 1993. o zajedničkom uređenju tržišta banana [3];

budući da, zbog što Sporazum o zaštiti domaće proizvodnje od prekomjernog uvoza utvrđuje jasna pravila o primjeni zaštitnih

[1] SL L 148, 28.6.1968., str. 24. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1884/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 27.).

[2] Mišljenje dostavljeno 14. prosinca 1994. (još nije objavljeno u Službenom listu).

[3] SL L 47, 25.2.1993., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 3518/93 (SL L 320, 22.12.1993., str. 15.).

klauzula, kako su one ugrađene u tržišne organizacije, takve klauzule trebalo bi dopuniti upućivanjem na obveze koje proizlaze iz međunarodnih sporazuma;

budući da u trgovinskim odnosima što ih Zajednica ima s trećim zemljama koje ne podliježu sporazumima GATT-a, u ne obvezuju ograničenja pristupu tržištu Zajednice koja iz njih proizlaze; budući da bi, s ciljem osiguravanja mogućnosti primjene potrebnih mjera gdje je to primjenjivo s obzirom na proizvode iz takvih zemalja, Komisiji trebalo dati potrebne ovlasti koje će ona koristiti kroz postupak upravljačkog odbora;

budući da je, na temelju Sporazuma, davanje izvoznih subvencija ubuduće ograničeno na određene grupe poljoprivrednih proizvoda koji se njime definiraju; budući da ono, k tomu, podliježe ograničenjima u smislu količine i vrijednosti;

budući da se poštovanje ograničenja u smislu vrijednosti može osigurati u vrijeme kad se određuje subvencija i putem nadzora isplata prema pravilima koja se odnose na Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi; budući da se nadzor može olakšati obveznim određivanjem subvencije unaprijed, uz davanje mogućnosti, u slučajevima diferenciranih subvencija, promjene navedenog odredišta; budući da bi, u slučaju promjene odredišta, trebalo platiti nadoknadu primjenjivu na stvarno odredište, s gornjom granicom na razini iznosa primjenjivog na unaprijed određeno odredište;

budući da nadzor ograničenja u smislu količine zahtijeva uvođenje pouzdanog i djelotvornog sustava nadzora; budući da bi, u tu svrhu, davanje subvencija trebalo podlijegati izvoznoj dozvoli; budući da bi subvencije trebale biti dane do raspoloživih ograničenja, ovisno o konkretnoj situaciji za svaki dotični proizvod; budući da se izuzeća od tog pravila mogu dozvoliti samo u slučaju prerađenih proizvoda koji nisu navedeni u Prilogu II. Ugovoru, za koje ne vrijede ograničenja vrijednosti te u slučajevima davanja pomoći u hrani, koji su izuzeti iz ograničenja; budući da je potrebno omogućiti odstupanja od strogog ispunjavanja upravljačkih pravila gdje nije vjerojatno da će izvoz koji koristi subvenciju prijeći utvrđena količinska ograničenja; budući da se nadzor nad količinama izvezenim uz subvenciju tijekom tržišnih godina navedenih u Sporazumu može vršiti na temelju izvoznih dozvola izdanih za svaku tržišnu godinu;

budući da u većini zajedničkih organizacija tržišta, izuzimanje od mogućnosti primjene postupaka unutarnje proizvodnje potpada pod isključivu nadležnost Vijeća; budući da se u gospodarskim uvjetima koji proizlaze iz Sporazuma može pokazati potrebnim brzo reagirati na probleme tržišta proizišle iz primjene navedenih postupaka; budući da bi u tom pogledu nadležnost za donošenje vremenski ograničenih hitnih mjera trebalo prenijeti na Komisiju; budući da bi te mjere trebale podlijegati primjeni postupka utvrđenog člankom 3. Odluke Vijeća 87/373/EEZ od 13. srpnja 1987. ([1]);

budući da se također mora osigurati usklađenost sa Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva; budući da se, u tom smislu, u Uredbu Vijeća (EEZ) br. 822/87 od 16. ožujka 1987. o zajedničkom uređenju tržišta vina moraju umetnuti tražene odredbe ([2]);

budući da, kao posljedica izmjena zakonodavstva o poljoprivredi predviđenih ovom Uredbom, mnoge uredbe Vijeća koje proizlaze iz osnovnih uredbi više ne služe nikakvoj svrsi; budući da bi njih radi pravne jasnoće trebalo staviti izvan snage; budući da bi određene odredbe koje su postale nevažeće iako nisu izravno povezane sa sporazumima GATT-a također trebale prestati važiti; budući da isto vrijedi i za određene uredbe Vijeća koje se spominju kao „druga generacija", a koje bi se u većini slučajeva mogle ugraditi u dotične osnovne uredbe;

budući da u osnovne uredbe ipak nije bilo moguće ugraditi postojeća opća pravila Vijeća o uporabi zaštitne klauzule; budući da se u svijetlu važnosti izmjena potrebnih u tom području slijedom sporazuma GATT-a, dotične uredbe ne mogu zadržati; budući da bi ih stoga trebalo staviti izvan snage, uz osiguravanje zakonskih osnova za njihovu zamjenu;

budući da bi primjena Sporazuma o poljoprivredi mogla biti ugrožena, ako bi se interni postupci koji bi trebali biti korišteni značajno razlikovali između različitih sektora; budući da je, zbog tog razloga, poželjno takve postupke učiniti ujednačenima;

budući da je Vijeće usvajanjem općih provedbenih pravila u prošlosti omogućavalo da se utvrdi odgovarajući okvir za preciznija pravila potrebna za vođenje tržišta; budući da provedba navedenog Sporazuma o poljoprivredi ne bi trebala dovesti u pitanje mehanizme i postupke za vođenje zajedničke poljoprivredne politike;

([1]) SL L 197, 18.7.1987., str. 33.
([2]) SL L 84, 27.3.1987., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1891/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 42.).

budući da će u kasnijoj fazi biti korisno analizirati i funkcioniranje aranžmana utvrđenih ovom Uredbom, kao i iskustva stečenog iz mjera što ih treće zemlje budu poduzele radi provedbe sporazuma GATT-a; budući da bi, u tom smislu, nakon isteka prve dvije godine primjene ove Uredbe, Komisija trebala podnijeti izvješće Vijeću i Europskom parlamentu;

budući da prelazak s postojećih aranžmana na one koji proizlaze iz sporazuma GATT-a može dovesti do teškoća u prilagodbi o kojima se ne govori u ovoj Uredbi; budući da, s ciljem rješavanja takve mogućnosti, treba uključiti i opću odredbu koja će Komisiji omogućiti da donese prijelazne mjere potrebne za određeno razdoblje,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ova Uredba utvrđuje prilagodbe i prijelazne mjere potrebne u poljoprivrednom sektoru kako bi se proveli sporazumi zaključeni tijekom Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora.

Članak 2.

Prilagodbe navedene u članku 1. određene su u prilozima ovoj Uredbi.

Članak 3.

1. Ako su, u sklopu zajedničke poljoprivredne politike radi olakšavanja prijelaza s postojećih aranžmana na one koji su rezultat zahtjeva sporazuma iz članka 1., potrebne prijelazne mjere, te mjere donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38. Uredbe br. 136/66/EEZ [1] ili, prema potrebi, u odgovarajućim člancima u drugim uredbama o zajedničkoj organizaciji poljoprivrednih tržišta, ili u Uredbi (EZ) br. 3448/93 [2].

Prilikom donošenja tih mjera, vodi se računa o posebnim značajkama različitih poljoprivrednih sektora, uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma iz članka 1.

2. Mjere iz stavka 1. mogu biti donesene tijekom razdoblja koje završava 30. lipnja 1999., te se nakon tog datuma ne primjenjuju. Na prijedlog Komisije, Vijeće može kvalificiranom većinom produžiti to razdoblje.

Članak 4.

1. Ako se, s obzirom na posebne okolnosti koje utječu na neki poljoprivredni proizvod, usklađenost sa zahtjevima za potporu izvozu prema sporazumima iz članka 1. može osigurati sredstvima koja imaju slabiji učinak od onih predviđenih u tu svrhu, Komisija može takav proizvod izuzeti iz primjene odredbi o izvoznim subvencijama obuhvaćenih ovom Uredbom.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe ove Uredbe, Komisija može poduzeti sve mjere potrebne da se tržište Zajednice zaštiti od uvoza poljoprivrednih proizvoda iz trećih zemalja prema kojima Zajednica nema obveza na temelju sporazuma iz članka 1.

3. Mjere u skladu sa stavcima 1. i 2. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 3. stavku 1.

Članak 5.

Komisija, prije 30. lipnja 1997., Vijeću i Europskom parlamentu podnosi izvješće o djelovanju aranžmana proisteklih iz ove Uredbe i iskustvu stečenom iz mjera koje su treće zemlje poduzele radi provedbe sporazuma sklopljenih tijekom Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora.

Djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, Vijeće će odlučiti o svim izmjenama koje proizađu iz rezultata i zaključaka tog izvješća.

Članak 6.

1. Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1995.

2. Primjenjuje od 1. srpnja 1995.

Međutim:

(a) članak 3. i članak 4. stavak 2. primjenjuju se od 1. siječnja 1995.;

(b) odredbe utvrđene u prilozima o uvoznim carinama i dodatnim uvoznim carinama koje se primjenjuju na proizvode navedene u prilozima XIII. i XVI. za koje vrijedi ulazna cijena, primjenjuju se tijekom 1995. od početka tržišne godine za dotične proizvode u 1995.;

[1] SL 172, 30.9.1966., str. 3025/66.
[2] SL L 318, 20.12.1993., str. 18.

(c) odredbe o izvoznim subvencijama primjenjuju se:

— od 1. rujna 1995. za priloge II. i XVI.,

— od 1. listopada 1995. za Prilog IV.,

— od 1. studenoga 1995. za Prilog V.;

(d) odredbe utvrđene u Prilogu XV. primjenjuju se od 1. siječnja 1995.;

(e) odredbe utvrđene u Prilogu XVI., glavi I., odjeljku 2. primjenjuju se od 1. siječnja 1996.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 1994.

Za Vijeće
Predsjednik
H. SEEHOFER

POPIS PRILOGA

Prilog I.	ŽITARICE
Prilog II.	RIŽA
Prilog III.	SUHA STOČNA HRANA
Prilog IV.	ŠEĆER
Prilog V.	ULJA I MASTI
Prilog VI.	LAN I KONOPLJA
Prilog VII.	MLIJEČNI PROIZVODI
Prilog VIII.	GOVEDINA I TELETINA
Prilog IX.	OVČJE I KOZJE MESO
Prilog X.	SVINJETINA
Prilog XI.	MESO PERADI
Prilog XII.	JAJA, ALBUMIN IZ JAJA I ALBUMIN IZ MLIJEKA
Prilog XIII.	VOĆE I POVRĆE
Prilog XIV.	PRERAĐENO VOĆE I POVRĆE
Prilog XV.	BANANE
Prilog XVI.	VINO
Prilog XVII.	DUHAN
Prilog XVIII.	HMELJ
Prilog XIX.	ŽIVO DRVEĆE I DRUGE BILJKE; LUKOVICE, KORIJENI I SLIČNO; REZANO CVIJEĆE I UKRASNO LIŠĆE
Prilog XX.	SJEMENJE
Prilog XXI.	RAZNE UREDBE
Prilog XXII.	NAJUDALJENIJE REGIJE

PRILOG I.

ŽITARICE

1. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1766/92 od 30. lipnja 1992. (SL L 181, 1.7.1992., str. 21.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1866/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 1.).*

1. Članak 3. stavak 2. se briše.

2. Članku 3., stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Interventna cijena koja vrijedi za kukuruz i sirak u svibnju, ostaje vrijediti u srpnju, kolovozu i rujnu sljedeće tržišne godine."

3. Prva rečenica drugog podstavka članka 3. stavka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Interventna cijena podliježe mjesečnim povećanjima za cijelu ili za dio tržišne godine."

4. Prva i zadnja alineja članka 5. se brišu.

5. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Članak 9.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. podliježe predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 12. i 13.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

Članak 10.

1. Ako ovom Uredbom nije predviđeno drukčije, stope carina u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

2. Neovisno o stavku 1., uvozna carina na proizvode obuhvaćene oznakom KN ex 1001 osim pšenice merlin, 1002, 1003, ex 1005 osim hibridnog sjemena, i ex 1007 osim hibrida za sjetvu, jednaka je interventnoj cijeni koja vrijedi za takve proizvode pri uvozu i uvećana za 55 % minus uvozna cijena CIF-a primjenjiva na dotičnu pošiljku. Ipak, takva carina ne smije prijeći stopu carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi.

3. Za izračun uvoznih carina iz stavka 2.:

(a) za proizvode navedene u stavku 2. izražene u jednoj standardnoj skupini kvalitete ili, prema potrebi, podijeljene na nekoliko takvih skupina (obična pšenica: visoka, srednja i niska; tvrda pšenica; kukuruz; ostale krmne žitarice) cijene CIF-a bilježe se na temelju cijena za takvu kvalitetu na svjetskom tržištu.

Takva reprezentativna uvozna cijena CIF-a utvrđuje se redovito;

(b) svaka pošiljka za izvoz razvrstava se u skupinu najbližu njezinoj kvaliteti među standardnim kvalitetama iz točke (a).

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka se donose u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

Detaljna pravila posebno navode:

— standardne kvalitete koje će se koristiti,

— navedene cijene koje će se uzeti u razmatranje,

— metodu izračuna uvoznih carina za svaku pošiljku razvrstanu prema jednoj od standardnih kvaliteta iz stavka 3. točke (a),

— mogućnost da se, gdje je to prikladno u posebnim slučajevima, gospodarskim subjektima dade prilika da prije dolaska dotične pošiljke saznaju koja se davanja primjenjuju.

Članak 11.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 10. stavak 2., s ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se, *inter alia*, na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode onoj u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir radi uvođenja dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine na temelju članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. u skladu s člankom 5. navedenog Sporazuma.

Članak 12.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde trgovinskih pregovora moraju biti otvorene i dodijeljene u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 23.

2. Kvote se mogu dodjeljivati uporabom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na redoslijedu kojim su zahtjevi predavani (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele kvota razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na tradicionalnim trgovinskim tokovima (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuje se otvaranje godišnjih kvota, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se metoda dodjeljivanja koja će se primjenjivati te se, gdje je to prikladno, uključuje i odredba o:

(a) jamstvima koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanju dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjetima pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

U slučaju kvote za uvoz 2 000 000 tona kukuruza i 300 000 tona sirka u Španjolsku, te kvote za uvoz 500 000 tona kukuruza u Portugal, ta detaljna pravila moraju također uključiti odredbe potrebne za izvršavanje uvoza u okviru kvota i, prema potrebi, javno skladištenje količina što su ih uvezle interventne agencije dotičnih država članica i njihovu uporabu na tržištima tih država članica.

Članak 13.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. izvezu bez dodatne prerade ili u obliku roba navedenih u Prilogu B na temelju kotacija ili cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih kotacija ili cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznim subvencijama.

Izvozne subvencije za proizvode navedene u članku 1. u obliku roba navedenih u Prilogu B ne smiju biti viši od onih koji vrijede za takve proizvode izvezene bez daljnje prerade.

2. Metoda usvojena za raspodjelu količina koji ispunjavaju uvjete za izvoznu subvenciju mora biti ona:

(a) koja je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) koja je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom ispune svi administrativni zahtjevi;

(c) koja izbjegava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije za cijelu Zajednicu moraju biti iste. Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

Subvencije se mogu odrediti:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) pozivom za podnošenje ponuda za proizvode u pogledu kojih je propisan taj postupak u prošlosti.

Na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu Komisija može, ako je to potrebno, u međurazdoblju prilagoditi subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima.

4. Subvencije na proizvode navedene u članku 1. i izvezene bez daljnje prerade daju se samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

5. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. izvezenih bez daljnje prerade jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se donijeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

6. Stavci 4. i 5. mogu se učiniti primjenjivima na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu B u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

7. Od stavaka 4. i 5. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

8. Osim ako u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23. nije predviđeno drukčije, izvozne subvencije za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (b) u skladu sa stavkom 5., prilagođavaju se u skladu s razinom mjesečnih povećanja koja se primjenjuju na interventnu cijenu i, prema potrebi, promjene te cijene.

Korektivni iznos može biti određen u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23. Međutim, ako je to potrebno, Komisija može promijeniti korektivne iznose.

Prvi i drugi podstavak mogu se primjenjivati, u cijelosti ili dijelom, na proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (c) i (d) te na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu B. U tom se slučaju, prilagodbe iz prvog podstavka moraju ispraviti tako da se na mjesečno povećanje primijeni koeficijent koji izražava omjer između količine osnovnog proizvoda i količine potonjeg sadržanog u prerađenom proizvodu, izvezenom ili upotrijebljenom u izvezenoj robi.

Za prva tri mjeseca tržišne godine, primjenjiva izvozna subvencija za slad koji je na kraju prethodne tržišne godine bio uskladišten, ili koji je proizveden od ječma koji je u to vrijeme bio na zalihama, jest ona koji bi se primjenjivala na takvu potvrdu za izvoze tijekom zadnjeg mjeseca potekle tržišne godine.

9. U mjeri u kojoj je potrebno voditi računa o posebnostima proizvodnje svojstvenim za određena alkoholna pića koja se dobivaju iz žitarica, kriteriji za dodjelu izvozne subvencije predviđeni stavkom 1. i postupcima za provjeru mogu se prilagoditi tako da odgovaraju toj posebnoj situaciji.

10. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

11. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i aranžmane za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina, a posebno ona o prilagodbi predviđenoj u stavku 9. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23. Prilog B izmjenjuje se u skladu s istim postupkom. Međutim, detaljna pravila za primjenu stavka 6. na proizvode iz članka 1. i izvezene u obliku robe iz Priloga, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

Članak 14.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta žitarica, Vijeće, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može na prijedlog Komisije, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje:

— u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni za proizvodnju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točkama (c) i (d), i

— u posebnim slučajevima, u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni za proizvodnju robe navedene u Prilogu B.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno primjenom postupaka unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere koje je donijela Komisija. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 15.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju njezine odredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 16.

1. Ako kotacije ili cijene na svjetskom tržištu za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. dosegnu razinu cijena u Zajednici i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i pogoršati remeteći tako, ili prijeteći remećenjem, tržišta Zajednice, mogu se poduzeti prikladne mjere.

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

Članak 17.

1. Ako je, zbog povećanja uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

6. Prilogu A dodaje se sljedeće:

oznaka KN	Opis
2306	Uljane pogače i ostali kruti ostaci, neovisno jesu li mljeveni ili u obliku peleta ili ne, dobiveni pri ekstrakciji biljnih masti ili ulja, osim onih iz tarifnog broja 2304 ili 2305:
2306 90	— Ostalo:
	— — Ostalo:
2306 90 91	— — — od klica kukuruza.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2729/75 od 29. listopada 1975. (SL L 281, 1.11.1975., str. 18.).*

Izrazi „pristojba" i „pristojbe" zamjenjuju se izrazima „carina" i „carine".

III. *Uredba Vijeća (EZ) br. 3670/93 od 22. prosinca 1993. (SL L 338, 31.12.1993., str. 35.).*

Gornja Uredba stavlja se izvan snage.

PRILOG II.

RIŽA

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1418/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.1976., str. 1.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1869/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 7.)*

1. Članak 4. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. U skladu s postupkom predviđenim u članku 27. utvrđuje se sljedeće:

(a) nakon savjetovanja s dotičnim državama članicama, interventni centri iz stavka 4.;

(b) stopa za zamjenu oljuštene riže za neoljuštenu rižu, ili obratno;

(c) stopa za zamjenu oljuštene riže u valjanu ili poluvaljanu, ili obratno; i

(d) troškovi prerade i vrijednost nusproizvoda koji se moraju uzeti u obzir za primjenu stavka 3."

2. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 10.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. podliježe predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 14. i 15.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

Članak 11.

1. Može se odrediti subvencija za pošiljke proizvoda pod oznakom KN 1006 (isključujući oznaku 1006 10 10.) koji dolaze iz država članica i nalaze se u jednoj od situacija iz članka 9. stavka 2. Ugovora, upućene radi potrošnje u francuski prekomorski departman Réunion.

Ta se subvencija određuje, uzimajući u obzir potrebe opskrbe tržišta Réuniona, na temelju razlike između kotacija ili cijena za odgovarajuće proizvode na svjetskom tržištu i kotacija ili cijena tih proizvoda na tržištu Zajednice, te, ako je potrebno, cijenu onih proizvoda isporučenih Réunionu.

Subvencija se daje na zahtjev dotične stranke. Subvencija može biti određena, ako je prikladno, natječajnim postupkom. Takav natječajni postupak odnosi se na iznos subvencije.

Subvencija se određuje periodično u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Međutim, ukaže li se potreba, Komisija može u međuvremenu, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, promijeniti subvenciju.

2. Pravila financiranja zajedničke poljoprivredne politike primjenjuju se na subvenciju predviđenu stavkom 1.

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

Članak 12.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

2. Neovisno o stavku 1., uvozna carina na:

(a) oljuštenu rižu obuhvaćenu oznakom KN 1006 20 jednaka je interventnoj cijeni koja vrijedi za rižu sorte indica, odnosno rižu sorte japonica pri uvozu, uvećana za:

— 80 % u slučaju riže sorte indica, i

— 88 % u slučaju riže sorte japonica;

minus uvozna cijena, te

(b) valjanu rižu obuhvaćenu oznakom KN 1006 30 jednaka je interventnoj cijeni u vrijeme uvoza, plus postotak koji se treba izračunati i minus uvozna cijena.

Međutim, ta carina ne smije prelaziti stopu carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi.

Postotak iz točke (b) izračunava se tako da se postoci iz točke (a) prilagode putem usporedbe s obračunskim tečajem, troškovima prerade i vrijednosti nusproizvoda, a zatim se doda iznos za zaštitu industrije.

3. Neovisno o stavku 1.:

(a) na uvoz proizvoda obuhvaćenih oznakama KN 1006 10, 1006 20 ili 1006 40 00 u francuski prekomorski departman Réunion, namijenjenih potrošnji na tom području, ne naplaćuje se carina;

(b) carina koja se naplaćuje na uvoz proizvoda obuhvaćenih oznakom KN 1006 30 u francuski prekomorski departman Réunion, namijenjenih potrošnji na tom području, množi se s koeficijentom 0.30.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Takva detaljna pravila posebno će utvrđivati kriterije za razlikovanje vrsta uvezene riže iz stavka 2., određivati iznos za zaštitu industrije i uključivati potrebne odredbe za određivanje i izračunavanje uvoznih cijena i provjeru njihove vjerodostojnosti.

Članak 13.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 12. stavak 2., s ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 14.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. izvezu bez dodatne prerade ili u obliku roba navedenih u Prilogu B na temelju kotacija ili cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih kotacija ili cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

Izvozne subvencije za proizvode navedene u članku 1. u obliku roba navedenih u Prilogu B ne smiju biti viši od onih koji vrijede za takve proizvode izvezene bez daljnje prerade.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom ispune svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije za cijelu Zajednicu moraju biti iste. Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

Subvencije se mogu odrediti:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) pozivom za podnošenje ponuda za proizvode u pogledu kojih je utvrđen taj postupak u prošlosti.

Na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu Komisija može, ako je to potrebno, u međurazdoblju prilagoditi subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima.

Subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima za proizvod iz članka 1. stavka 1. točki (a) i (b), određuju se najmanje jednom mjesečno.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduća kretanja u pogledu:

— cijena i raspoloživosti riže i lomljene riže na tržištu Zajednice;

— cijene riže i lomljene riže na svjetskom tržištu;

(b) ciljevi zajedničkog uređenja tržišta riže, koji trebaju osigurati ravnotežu i prirodan razvoj cijena i trgovine na tom tržištu;

(c) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora;

(d) potreba da se izbjegnu poremećaji na tržištu Zajednice;

(e) gospodarski aspekt predloženog izvoza.

Kada se odredi iznos subvencije, posebno se uzima u obzir potreba za uspostavljanjem ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice za izvoz kao prerađene robe u treće zemlje, i uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda iz tih zemalja primljenih radi unutarnje proizvodnje.

5. Subvencije za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (b) određuje se prema sljedećim posebnim kriterijima:

(a) cijene tih proizvoda na raznim reprezentativnim izvoznim tržištima Zajednice;

(b) najpovoljnije kotacije zabilježene na raznim tržištima trećih zemalja uvoznica; i

(c) troškovi stavljanja na tržište i najpovoljniji prijevozni troškovi iz tržišta Zajednice iz točke (a), do luka i drugih točaka izvoza u Zajednici koje poslužuju ta tržišta, kao i troškovi nastali pri stavljanju robe na svjetsko tržište.

6. Ako se subvencije određuju natječajnim postupkom javnog nadmetanja, takav natječajni postupak odnosi se na iznos subvencije.

7. Subvencije na proizvode navedene u članku 1. i izvezene bez daljnje prerade daju se samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

8. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. izvezenih bez daljnje prerade jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan za:

(a) odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

9. Stavci 7. i 8. mogu se moći primijeniti na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu B u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

10. Od stavaka 7. i 8. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

11. Osim ako u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. nije predviđeno drukčije, subvencije za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (b) koje se primjenjuju u skladu sa stavkom 4., prilagođavaju se u skladu s iznosom mjesečnih povećanja koja se primjenjuju na interventnu cijenu i, prema potrebi, promjene te cijene, ovisno o razini prerade i korištenjem primjenjivog obračunskog tečaja.

Korektivni iznos može biti određen u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Međutim, ako je to potrebno, Komisija može promijeniti korektivne iznose.

Prvi i drugi podstavak mogu se primjenjivati, u cijelosti ili dijelom, na proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točki (c) i na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu B. U tom se slučaju, prilagodbe iz prvog podstavka moraju ispraviti tako da se primijeni koeficijent koji izražava omjer između količine osnovnog proizvoda i količine potonjeg sadržanog u prerađenom proizvodu, izvezenom ili upotrijebljenom u izvezenoj robi.

12. Subvencija se može uvećati za kompenzacijski iznos za zalihe neoljuštene riže ubrane u Zajednici i oljuštene riže dobivene iz Zajednice, s kojima se raspolaže na završetku tržišne godine i dio su uroda iz te godine, a izvoze se bez daljnje prerade kao bijela ili polubijela riža između početka sljedeće tržišne godine i datuma koje tek treba utvrditi. Prema potrebi, Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, prije 1. srpnja svake godine utvrđuje na koje se proizvode primjenjuju odredbe prethodnog podstavka.

Kompenzacijski iznos je:

— u slučaju oljuštene riže, jednak razlici između ciljane cijene koja vrijedi za zadnji mjesec tržišne godine i one koja vrijedi za prvi mjesec nove tržišne godine,

— u slučaju neoljuštene riže, jednak razlici prilagođenoj prema obračunskom tečaju.

Međutim, taj iznos se na temelju članka 8. smanjuje za iznos prenesenog plaćanja koje je već odobreno.

Kompenzacijski iznos odobrava se jedino ako zalihe dosegnu najnižu razinu.

13. Subvencija za proizvode iz članka 1. točki (a) i (b) plaća se nakon što se dokaže da:

— su proizvodi, u slučaju neoljuštene i oljuštene riže, podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 14.,

— su proizvodi izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 8. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

Dodatne odredbe mogu se donijeti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

14. Izvozna subvencija ne daje se za neoljuštenu i oljuštenu rižu koja je uvezena iz trećih zemalja i ponovno izvezena u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da je pri uvozu naplaćena pristojba.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka pristojbama naplaćenim pri uvozu gdje su potonje niže nego primjenjiva subvencija; ako su carine naplaćene pri uvozu više od te subvencije, primjenjuje se subvencija.

15. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

16. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući odredbe o preraspodjeli neraspoređenih i neupotrijebljenih količina, a posebno one o prilagodbi iz stavka 11. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Prilog B izmjenjuje se u skladu s istim postupkom. Međutim, detaljna pravila za primjenu stavka 7. na proizvode iz članka 1. i izvezene u obliku robe iz priloga, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

Članak 15.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta riže, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje ili vanjske proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti odluku Komisije. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 16.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe, uključujući definicije navedene u Prilogu A, ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja uvoza ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 17.

1. Ako kotacije ili cijene na svjetskom tržištu za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. točkama (a) i (b) dosegnu razinu cijena u Zajednici i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i pogoršati remeteći tako, ili prijeteći remećenjem, tržišta Zajednice, mogu se poduzeti prikladne mjere.

2. Smatra se da su kotacije ili cijene na svjetskom tržištu dosegle razinu cijena u Zajednici kad se one približe ili prijeđu interventnu otkupnu cijenu za sorte riže indica ili japonica, povećanu za:

— 80 % u slučaju riže sorte indica, i

— 88 % u slučaju riže sorte japonica.

3. Smatra se vjerojatnim da će situacija iz stavka 1. i dalje trajati ili se pogoršati, ako postoji neravnoteža između ponude i potražnje i ako je vjerojatno da će se neravnoteža nastaviti obzirom na predvidivu proizvodnju i kretanja tržišnih cijena.

4. Tržište Zajednice smatra se poremećenim ili da mu prijeti poremećaj, kao rezultat situacije iz prethodnih stavaka, ako su međunarodne trgovinske cijene tako visoke da ometaju uvoz proizvoda navedenih u članku 1. u Zajednicu ili izazivaju njihov izvoz iz Zajednice, tako ugrožavajući stabilnost tržišta ili sigurnost zaliha.

5. Ako su uvjeti navedeni u ovom članku ispunjeni, mogu se poduzeti sljedeće mjere:

— primjena izvozne pristojbe; osim toga, posebna izvozna pristojba može se odrediti natječajnim postupkom u vezi utvrđene količine,

— određivanje vremenskog roka za izdavanje izvoznih dozvola,

— potpuna ili djelomična suspenzija izdavanja izvoznih dozvola,

— potpuno ili djelomično odbacivanje neriješenih zahtjeva za izdavanje izvoznih dozvola.

Ove mjere prestaju važiti najkasnije kad se pokaže da se, kroz razdoblje od tri uzastopna tjedna, ne ispunjava uvjet naveden u stavku 2.

6. Sljedeće se uzima u obzir kad se određuje izvozna pristojba za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (b):

(a) postojeća situacija i buduće kretanje u pogledu:

— cijena i raspoloživosti riže na tržištu Zajednice,

— cijena za rižu i proizvode prerađene u sektoru riže na svjetskom tržištu;

(b) ciljevi zajedničkog uređenja tržišta u sektoru riže, koji trebaju osigurati ravnotežu i za ponudu i trgovinu;

(c) potreba da se izbjegnu poremećaji na tržištu Zajednice;

(d) gospodarski aspekt izvoza.

7. Kada se određuje izvozna pristojba za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točki (c), primjenjuju se čimbenici navedeni u stavku 6. Osim toga, uzimaju se u obzir sljedeći posebni čimbenici:

(a) cijene koje se dobivaju za lomljenu rižu na raznim tržištima Zajednice;

(b) količina lomljene riže potrebne za proizvodnju proizvoda koji se razmatraju i, prema potrebi, vrijednost nusproizvoda;

(c) mogućnosti i uvjeti prodaje dotičnih proizvoda na svjetskom tržištu.

8. Ako to zahtijevaju situacija na svjetskom tržištu i posebni zahtjevi određenih tržišta, izvozna pristojba se može diferencirati.

9. Izvozna pristojba koja se naplaćuje jest ona na koja se primjenjuje na dan izvoza. Međutim, pristojba koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu primjenjuje se, ako to zatraži podnositelj zahtjeva u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu, na izvoz koji će se obaviti tijekom razdoblja valjanosti dozvole.

10. Pristojba se ne smije primjenjivati na izvoz izvršen u okviru aranžmana davanja pomoći u hrani, na temelju članka 25.

11. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

U skladu s istim postupkom za svaki od proizvoda:

— donosi se odluka o utvrđivanju mjera navedenih u stavku 5. i okončanju mjera navedenih u drugoj i trećoj alineji tog stavka,

— periodično se određuje izvozna pristojba.

Prema potrebi, Zajednica može utvrditi ili izmijeniti izvoznu pristojbu.

12. U hitnim slučajevima, Komisija može poduzeti mjere iz treće i četvrte alineje stavka 5. O svojoj odluci obavješćuje države članice i objavljuje je na oglasnim pločama u svojim sjedištima. Na temelju takve odluke, mjere se primjenjuju na odgovarajuće proizvode od datuma određenog u tu svrhu, a taj datum slijedi nakon datuma obavijesti. Odluka o mjerama iz treće alineje stavka 5. primjenjuje se za razdoblje koje ne prelazi sedam dana.

Članak 18.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1423/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.976., str. 20.).*

Članak 3. se briše.

III. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1428/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.1976., str. 30.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1431/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.1976., str. 36.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1432/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.1976., str. 39.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1433/76 od 21. lipnja 1976. (SL L 166, 25.6.1976., str. 42.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1263/78 od 21. lipnja 1978. (SL L 156, 14.6.1978., str. 14.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG III.

SUHA STOČNA HRANA

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1117/78 od 22. svibnja 1978. (SL L 142, 30.5.1978., str. 2.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3496/93 (SL L 319, 21.12.1993., str. 17.).

1. U glavi II. sljedeći članak se umeće ispred članka 7.

„Članak 6.a

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.”

2. Članak 7. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju njezine odredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.”

3. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Ako je, zbog povećanja uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

PRILOG IV.

ŠEĆER

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1785/81 od 30. lipnja 1981. (SL L 177, 1.7.1981., str. 4.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 133/94 (SL L 22, 27.1.1994., str. 7.).*

1. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 13.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točkama (a), (b), (c), (d), (f), (g) i (h) podliježe predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 16. i 17.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično

2. U skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.:

(a) sustav predviđen u ovom članku može se proširiti tako da obuhvaća proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točki (e);

(b) donosi se rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka, koja mogu posebno utvrđivati vremensko ograničenje za izdavanje dozvola.

Članak 14.

1. Ako ovom Uredbom nije predviđeno drukčije, stope carina u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

2. Neovisno o stavku 1., kako bi osigurala da tržište Zajednice bude odgovarajuće opskrbljeno proizvodima navedenim u članku 1. stavku 1. točki (a) (sirovi šećer za rafiniranje obuhvaćen oznakama KN 1701 11 10 i 1701 12 10) i u članku 1. stavku 1. točki (c) (melasa) uvozom iz trećih zemalja, Komisija može, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41., suspendirati u potpunosti ili djelomično primjenu uvoznih carina na ove proizvode, te uspostaviti aranžmane za svaku takvu suspenziju.

Suspenzija se može primijeniti na razdoblje u kojemu cijena na svjetskom tržištu plus uvozna carina u Zajedničkoj carinskoj tarifi:

— u slučaju sirovog šećera, prelazi interventnu cijenu proizvoda;

— u slučaju melase, prelazi razinu cijene koja odgovara cijeni melase korištene kao baze za određivanje prihoda od prodaje melase na temelju odredbi članka 4. stavka 2. u razmatranoj tržišnoj godini za šećer.

Članak 15.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih poljoprivrednih proizvoda, uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u Zajedničkoj carinskoj tarifi podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno, među ostalim, na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode onoj u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir radi uvođenja dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine na temelju članka 5. Sporazuma o poljoprivredi.;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 15.a

Za melasu:

— cijena sa svjetskog tržišta iz članka 14. stavka 2., i

— reprezentativna cijena iz članka 15. stavka 3.,

primjenjuju se na standardnu kvalitetu.

Standardna kvaliteta može se odrediti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.

Članak 16.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora moraju biti otvorene i dodijeljene u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 41.

2. Kvote se mogu dodjeljivati primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir h trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te se, gdje je to prikladno, uključuje i odredbe o:

(a) jamstvima koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanju dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjetima pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 17.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. stavku 1. točkama (a), (c) i (d) izvezu bez dodatne prerade ili u obliku roba navedenih u Prilogu I na temelju kotacija ili cijena na svjetskom tržištu za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (a) i(c) i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih kotacija ili cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznim subvencijama.

Izvozna subvencija koja se daje za sirovi šećer ne smije biti viša od subvencije koja se daje za bijeli šećer.

2. Mogu se predvidjeti izvozne subvencije za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točkama (f), (g) i (h) i izvezene bez daljnje prerade ili u obliku robe navedene u Prilogu I.

Pri određivanju iznosa subvencije, za svakih 100 kg suhe tvari posebno se vodi računa o:

(a) subvenciji primjenjivoj na izvoz proizvoda iz podbroja 1702 30 91 Kombinirane nomenklature;

(b) subvenciji primjenjivoj na izvoz proizvoda iz članka 1. stavka 1. točke (d);

(c) gospodarskim aspektima planiranog izvoza.

3. Subvencija primjenjiva na proizvode navedene u članku 1. izvezene u obliku robe navedene u Prilogu I. ne smije biti veća od one primjenjive na te proizvode izvezene bez daljnje prerade.

4. Metoda koja će se usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju mora biti metoda koja je:

(a) najprimjerenija prirodi proizvoda i situaciji na dotičnom tržištu, koja omogućava najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom ispune svi administrativni zahtjevi;

(c) koja sprečava svaku diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

5. Subvencije za cijelu Zajednicu moraju biti iste. Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako je to potrebno zbog stanja na svjetskom tržištu ili posebnih zahtjeva određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41. Subvencije se mogu odrediti:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) pozivom za podnošenje ponuda za proizvode za koje je propisan taj postupak u prošlosti.

Na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu Komisija može, ako je to potrebno, u međurazdoblju prilagoditi subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima.

Ponude predane kao odgovor na natječaj ne razmatraju se ako nije uložen polog. Osim u slučajevima više sile, polog se oduzima u cijelosti ili djelomično, ako ponuditelji ne ispune, ili ispune samo djelomično, obveze stavljene pred njih.

Osim toga, primjenjuju se odredbe članaka 17.a, 17.b i 17.c koje se odnose na proizvode koji nisu denaturirani i izvezeni bez daljnje prerade, a navedeni su u članku 1. stavku 1. točkama (a), (c) i (d).

6. Kada se određuje iznos subvencije, mora se posebno voditi računa o potrebi za uspostavljanjem ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice za izvoz u treće zemlje u obliku prerađene robe te uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih na temelju postupaka prerade.

7. Subvencije za proizvode navedene u stavku 1. i izvezene bez daljnje prerade daju se samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

8. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. izvezenih bez daljnje prerade jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli; ili

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

9. Stavci 7. i 8. mogu se učiniti primjenjivima na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu I u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

10. Od stavaka 7. i 8. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 23.

11. Subvencija se plaća nakon što se dokaže da:

— su proizvodi izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 6. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

Dodatne odredbe mogu se utvrditi u skladu s postupkom predviđenim u članku 41.

12. Izvozna subvencija ne daje se za izvoz proizvoda iz članka 1. stavka 1. točke (a), u prirodnom stanju i koji nisu denaturirani, osim ako su, ovisno o slučaju:

(a) dobiveni iz šećerne repe ili šećerne trske proizvedene u Zajednici;

(b) uvezeni u Zajednicu u skladu s člankom 33.;

(c) dobiveni iz jednog od proizvoda uvezenih na temelju odredbi stavka (b).

13. Subvencija se ne daje za izvoz u prirodnom stanju proizvoda iz članka 1. stavka 1. točkama (c) i (d), koji nisu denaturirani, koji nisu podrijetlom iz Zajednice, ili nisu dobiveni iz šećera uvezenog u Zajednicu u skladu s odredbama stavka 12. točke (b) ili iz proizvoda iz stavka 12. točke (c).

14. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih dozvola izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode.

15. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući odredbe o preraspodjeli neraspoređenih ili neupotrijebljenih količina koje su se mogle izvesti, te za izmjenu Priloga I. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41. Međutim, pravila koja uređuju primjenu stavka 6. na proizvode iz članka 1. izvezene u obliku robe navedene u Prilogu, donose se u skladu s postupkom predviđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

Članak 17.a

1. Ovaj članak se primjenjuje na određivanje subvencije za nedenaturirane proizvode iz članka 1. stavka 1. točke (a) koji su izvezeni u prirodnom stanju.

2. U pogledu periodičnog određivanja subvencije za proizvode iz članka 1. stavka 1. točke (a):

(a) subvencije se određuju svaka dva tjedna.

Međutim, takvo određivanje se može prekinuti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41. ako se utvrdi da unutar Zajednice nema raspoloživog viška šećera za izvoz na temelju cijena na svjetskom tržištu. U tom slučaju, subvencija se ne odobrava;

(b) kada se određuje subvencija, uzima se u obzir situacija na tržištu Zajednice i svjetskom tržištu šećera, a posebno sljedeće:

— interventna cijena bijelog šećera na području Zajednice s najvećim viškom ili interventna cijena sirovog šećera na području Zajednice koje se smatra reprezentativnim za izvoz ove vrste šećera,

— troškovi prijevoza šećera iz područja iz prve alineje u luke ili druge točke izvoza u Zajednici,

— trgovinski rashodi i svaki pretovar, prijevoz ili troškovi pakiranja nastali u stavljanju šećera na svjetsko tržište,

— kotacije ili cijene šećera zabilježene na svjetskom tržištu, i

— gospodarski aspekt predloženog izvoza.

3. Ako se subvencija određuje javnim natječajem za proizvode iz članka 1. stavka 1. točke (a):

(a) svrha javnog natječaja je odrediti iznos subvencije;

(b) nadležna tijela država članica pozivaju na podnošenje ponuda u skladu s obvezujućim instrumentom u pravu svih država članica. Taj instrument utvrđuje uvjete poziva na podnošenje ponuda. Ti uvjeti moraju jamčiti jednak pristup svim osobama koje imaju poslovni nastan u Zajednici;

(c) uvjeti poziva za podnošenje ponuda uključuju i rok za podnošenje ponuda. Najveći iznos subvencije za dotični poziv određuje se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41. unutar tri radna dana od isteka roka i s obzirom na primljene ponuda. Prilikom izračuna najvećeg iznosa, u obzir se uzimaju stanje zaliha i cijene unutar Zajednice, cijene i moguća prodajna mjesta na svjetskom tržištu te troškovi nastali pri izvozu šećera.

Najveća tonaža se može odrediti u skladu s istim postupkom;

(d) ako se izvoz može izvršiti na temelju subvencije koja je niža od one koja bi se dobila kad bi se uzela u obzir razlika između cijena unutar Zajednice i cijena na svjetskom tržištu, i ako se izvozi na posebno odredište, od nadležnih tijela država članica može se zatražiti da izdaju poseban poziv za podnošenje ponuda čiji uvjeti sadrže:

— mogućnost podnošenja ponuda u bilo koje vrijeme dok se ne završi natječajni postupak, i

— najveći iznos subvencije, izračunan s obzirom na uvjete za dotični izvoz:

(e) ako iznos subvencije prikazan u ponudi:

— prelazi maksimum koji je određen, nadležna tijela država članica odbacuju tu ponudu,

— ne prelazi maksimum, tijela određuju subvenciju u iznosu jednakom subvenciji koja se pojavljuje u dotičnoj ponudi.

4. Subvencija za sirovi šećer:

(a) određuje se za standardnu kvalitetu utvrđenu u članku 1. Uredbe (EEZ) br. 431/68;

(b) koja se određuje periodično u skladu sa stavkom 2. točkom (a):

— ne smije prijeći 92 % subvencije za bijeli šećer u istom razdoblju. Međutim, ovo ograničenje ne primjenjuje se na subvencije koji se određuju za kandis šećer,

— za svaku se izvoznu operaciju koja se razmatra množi s obračunskim čimbenikom koji se dobiva dijeljenjem prinosa od izvezenog sirovog šećera, izračunan u skladu s odredbama članka 1. Uredbe (EEZ) 431/68, sa 92;

(c) najveći iznos koji se određuje na temelju stavka 3. točke (c) u okviru ponude ne smije prijeći 92 % najvećeg iznosa određenog u isto vrijeme za bijeli šećer na temelju tog stavka.

Članak 17.b

1. Subvencija za nedenaturirane proizvode iz članka 1. stavka 1. točke (c) koji su izvezeni u prirodnom stanju određuje se svaki mjesec, uzimajući u obzir:

(a) cijenu melase korištene za određivanje primitaka od prodaje melase za dotičnu šećernu godinu na temelju članka 4. stavka 2.;

(b) cijene i potencijalna prodajna mjesta za melasu na tržištu Zajednice;

(c) kotacije ili cijene zabilježene za melasu na svjetskom tržištu; i

(d) gospodarski aspekt predviđenog izvoza.

Međutim, takvo određivanje se može prekinuti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41., ako se utvrdi da unutar Zajednice nema raspoloživog viška melase za izvoz na temelju cijena na svjetskom tržištu. U tom slučaju, subvencija se ne odobrava.

2. U posebnim okolnostima iznos subvencije može se odrediti javnim natječajem za posebne količine i posebna područja Zajednice. Svrha javnog natječaja je odrediti iznos subvencije.

Nadležna tijela dotičnih država članica pozivaju na podnošenje ponuda na temelju odobrenja koje utvrđuje uvjete za poziv na podnošenje ponuda. Ti uvjeti moraju jamčiti jednak pristup svim osobama koje imaju poslovni nastan u Zajednici.

Članak 17.c

1. Osnovni iznos subvencije određuje se svaki mjesec za proizvode koji nisu denaturirani, izvezene u prirodnom obliku i navedene u članku 1. stavku 1. točki (d).

Međutim, takvo periodično određivanje može se prekinuti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41., ako se suspendira periodično određivanje subvencije za bijeli šećer koji nije dalje prerađen. U tom slučaju, subvencija se ne odobrava.

2. Osnovni iznos subvencije za proizvode iz stavka 1., s izuzetkom sorboze, jednak je stotome dijelu iznosa koji se dobije kad se u obzir uzmu:

(a) razlika između interventne cijene za bijeli šećer na području Zajednice s najvećim viškom u mjesecu za koji se osnovni iznos određuje, i kotacija ili cijena bijelog šećera zabilježenih na svjetskom tržištu;

(b) potreba za uspostavom ravnoteže između:

— uporabe osnovnih proizvoda Zajednice u proizvodnji prerađene robe za izvoz u treće zemlje, i

— uporabe proizvoda trećih zemalja primljenih na temelju postupaka prerade.

3. U slučaju sorboze, osnovni iznos subvencije jednak je osnovnom iznosu subvencije umanjenom za stoti dio subvencije za proizvodnju koja vrijedi na temelju Uredbe (EEZ) br. 1010/86 za proizvode navedene u Prilogu I. toj Uredbi.

4. Primjena osnovnog iznosa subvencije može se ograničiti na neke proizvode navedene u članku 1. stavku 1. točki (d).

Članak 18.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta u sektoru šećera, Vijeće, djelujući u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može na prijedlog Komisije, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje:

— u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (d), i

— u posebnim slučajevima, u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. koji su namijenjeni za proizvodnju robe navedene u Prilogu I.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno primjenom postupaka unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere koje je donijela Komisija. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 19.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju njezine odredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se:

(a) uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

(b) primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 20.

1. Ako cijena šećera na svjetskom tržištu prijeđe interventnu cijenu, može se predvidjeti primjena izvozne pristojbe na taj šećer. Ta pristojba mora se primijeniti kada je cijena CIF-a bijelog šećera ili sirovog šećera veća od interventne cijene plus iznos jednak zbroju od 10 % od interventne cijene i ležarine primjenjive tijekom dotične tržišne godine.

Izvozna pristojba se može odrediti javnim natječajem. Osim u slučaju javnog nadmetanja, pristojba koja se naplaćuje jest ona primjenjiva na dan izvoza.

2. Ako je cijena CIF-a bijelog ili sirovog šećera veća od interventne cijene plus iznos jednak zbroju od 10 % interventne cijene i ležarine primjenjive tijekom dotične tržišne godine, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, može odlučiti da za proizvod koji je u pitanju dodijeli uvoznu subvenciju.

Ako se ustanovi da:

(a) opskrba Zajednice; ili

(b) opskrba glavnih potrošačkih regija u Zajednici;

ne može biti osigurana iz ponude Zajednice, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, odlučuje o davanju uvozne subvencije i određuje uvjete za njezinu primjenu. Ti uvjeti posebno se odnose na količinu bijelog ili sirovog šećera obuhvaćenu subvencijom, trajanje subvencije i, prema potrebi, regije uvoznice.

3. Sljedeće se odlučuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.:

(a) cijene CIF-a iz stavaka 1. i 2.;

(b) ostali aranžmani za provedbu ovog članka.

U slučaju proizvoda iz članka 1. stavka 1. točki (b), (c), (d), (f), (g) i (h), mogu se donijeti odredbe slične onima u stavcima 1. i 2., u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.

4. Opseg izvoza koji proizlazi iz primjene ovog članka određuje Komisija. Međutim, izvozne pristojbe određene javnim nadmetanjem određuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.

Članak 21.

1. Ako je, zbog povećanja uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za provedbu ovog stavka i utvrđuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

2. Članak 26. mijenja se kako slijedi:

(a) U stavku 1. zadnja rečenica zamjenjuje se s:

„Članci 8., 9., 17. i 20. ne primjenjuju se na takav šećer, a članci 9., 17. i 20. na takvu izoglukozu i inzulinski sirup".

b) Upućivanje na „članak 18." u stavku 2. zamjenjuje se upućivanjem na „članak 20.".

3. Članak 35. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Na uvoz preferencijalnog šećera ne se primjenjuje uvozna carina."

(b) u stavku 2., „iz članka 21. stavka 2." zamjenjuje se s „iz članka 19. stavka 2.".

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 431/68 od 9. travnja 1968. (SL L 89, 10.4.1968., str. 3.).*

Članak 2. se briše.

III. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 766/68 od 18. lipnja 1968. (SL L 143, 25.6.1968., str. 6.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1489/76 (SL L 167, 26.6.1976., str. 13.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 770/68 od 18. lipnja 1968. (SL L 143, 25.6.1968., str. 16.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 226/72 od 31. siječnja 1972. (SL L 28, 1.2.1972., str. 3.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 608/72 od 23. ožujka 1972. (SL L 75, 28.3.1972., str. 5.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG V.

ULJA I MASTI

I. *Uredba Vijeća br. 136/66/EEZ od 22. rujna 1966. (SL br. 172, 30.9.1966., str. 3025.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 3179/93 (SL L 285, 20.11.1993., str. 9.).*

1. Glava I. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA I.

Trgovina

Članak 2.

1. Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. točki (c) ili proizvoda obuhvaćenih oznakama KN 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31, 1522 00 39 podliježe predočenju uvozne dozvole.

Izvoz maslinovog ulja iz Zajednice podliježe predočenju izvozne dozvole.

Izvoz drugih proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. iz Zajednice može podlijegati predočenju izvoznih dozvola.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članka 3.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; osim u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38.

Članak 2.a

1. Osim ako ovom Uredbom nije predviđeno drukčije, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 2.

Članak 2.b

1. Ne dovodeći u pitanje članak 10. stavak 2., s ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode onoj u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir radi uvođenja dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. u skladu s člankom 5. navedenog Sporazuma.

Članak 3.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se maslinovo ulje i uljana repica i repino sjeme proizvedeni u Zajednici izvezu na temelju kotacija ili cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih kotacija ili cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznim subvencijama.

2. Za raspodjelu količina koji mogu biti izvezene uz subvenciju, utvrđuje se metoda koja je:

(a) najprimjerenija prirodi proizvoda i situaciji na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) koja je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, vodeći računa o upravnim zahtjevima;

(c) koja isključuje diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu.

Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta. Što se tiče maslinovog ulja, subvencija se također može odrediti na različitim razinama prema kvaliteti i predstavljanju, ako je to potrebno zbog situacije na svjetskom tržištu ili posebnih zahtjeva određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38. Za maslinovo ulje subvencije se mogu odrediti posebno:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) pozivom na podnošenje ponuda ako to zahtijeva tržišna situacija. Kod maslinovog ulja poziv za podnošenje ponuda može biti ograničen na određene odredišne zemlje, određene količine, određene kvalitete i predstavljanja.

Osim kada se određuje pozivom na podnošenje ponuda, iznos subvencije određuje se najmanje jednom mjesečno. Na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu Komisija može, ako je to potrebno, u međurazdoblju prilagoditi subvencije.

4. Izvozna subvencija za maslinovo ulje određuje se obzirom na:

(a) situaciju i vjerojatna kretanja:

— na tržištu Zajednice, u pogledu cijena za maslinovo ulje i ponude,

— na svjetskom tržištu, u pogledu cijena maslinovog ulja;

(b) ograničenja proizišla iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

Međutim, ako situacija na svjetskom tržištu ne omogućuje određivanje najpovoljnije cijene za maslinovo ulje, u obzir se može uzeti cijena glavnih konkurentskih biljnih ulja na tom tržištu i neusklađenost između te cijene i cijene maslinovog ulja zabilježena tijekom reprezentativnog razdoblja.

Iznos subvencije ne smije prijeći razliku između cijene maslinovog ulja u Zajednici i one na svjetskom tržištu, prema potrebi prilagođene kako bi se uzeli u obzir troškovi izvoza proizvoda na to tržište.

5. Izvozna subvencija za uljanu repicu i repino sjeme određuje se obzirom na:

(a) cijene koje se dobivaju u Zajednici na različitim reprezentativnim tržištima za preradu i izvoz, te razinu tržišnih cijena unutar Zajednice za uljanu repicu i repino sjeme i vjerojatna kretanja tih cijena;

(b) situaciju u Zajednici u pogledu ponude tih proizvoda u odnosu na potražnju;

(c) najpovoljnije zabilježene cijene na različitim tržištima trećih zemalja uvoznica;

(d) troškove prijevoza na svjetskom tržištu;

(e) gospodarske aspekte predloženog izvoza;

(f) ograničenja proizašla iz sporazuma sklopljenih na temelju članka 228. Ugovora.

6. Subvencija se daje samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz maslinovog ulja i uljane repice i repinog sjemena jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se donijeti prikladne mjere kako bi se isključila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju maslinova ulja i uljane repice i repinog sjemena na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38.

9. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

10. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i odredbe za preraspodjelu neraspoređenih ili neupotrijebljenih količina koje su se mogle izvesti donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38.

Članak 3.a

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 3.b

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za provedbu ovog stavka.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

2. Članak 4., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ciljana cijena proizvodnje, interventna cijena i reprezentativna tržišna cijena za maslinovo ulje se za Zajednicu određuje svake godine.

Međutim, kada tijekom tržišne godine čimbenici koji se rabe za određivanje reprezentativne tržišne cijene za maslinovo ulje budu podvrgnuti promjeni koja se, na temelju kriterija koji se trebaju ustanoviti na temelju postupka utvrđenog u članku 38., može smatrati značajnom, na temelju navedenog postupka donosi se odluka o prilagodbi reprezentativne tržišne cijene tijekom tržišne godine.

U takvim slučajevima, razina potpore potrošnji iz članka 11. stavaka 5. i 6. može se prilagoditi u skladu s istim postupkom."

3. Članci 9., 14., 15., 16., 17., 18. i 19. se brišu.

4. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

1. Ako se maslinovo ulje izvozi u treće zemlje, a svjetske cijene su više od cijene u Zajednici, može se uvesti pristojba kako bi se pokrila razlika.

2. Za maslinovo ulje koje nije prošlo proces rafiniranja, iznos pristojbe ne može prelaziti cijenu CIF-a za maslinovo ulje minus reprezentativna tržišna cijena određena na temelju članaka 4. i 6. Cijena CIF-a određuje se na temelju najpovoljnijih mogućnosti kupnje na svjetskom tržištu, a cijene se prilagođavaju obzirom na svaku razliku u odnosu na klasu ili kvalitetu dotičnih proizvoda.

Za maslinovo ulje koje je prošlo proces rafiniranja, iznos pristojbe ne može prelaziti cijenu CIF-a za maslinovo ulje minus reprezentativna tržišna cijena, gdje se iznos razlike ponderira, prema potrebi, ponderom od 111 koji predstavlja količinu djevičanskog maslinova ulja potrebnog za proizvodnju 100 kg rafiniranog maslinova ulja, ili ponderom od 149 koji predstavlja količinu sirovog ulja od ostataka maslina potrebnu da bi se proizvelo 100 kg rafiniranog ulja od ostataka maslina.

3. Izvoznu pristojbu određuje Komisija.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38."

5. Članak 20.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.a

1. Za maslinovo ulje koje se koristi za proizvodnju konzervirane ribe obuhvaćen oznakom KN 1604, osim podbroja 1604 30, konzerviranih rakova i mekušaca obuhvaćenih oznakom KN 1605, te konzerviranog povrća obuhvaćenog oznakama KN 2001, 2002, 2003, 2004 i 2005 vrijedi sustav subvencije za proizvodnju.

2. Iznos subvencije određuje se na temelju razlike u cijenama koje se dobivaju na svjetskom tržištu i na tržištu Zajednice. U tu svrhu, uzima se u obzir sljedeće:

— uvozna pristojba koja se primjenjuje na maslinovo ulje iz podbroja KN 1509 90 00 tijekom referentnog razdoblja;

— čimbenici koji se uzimaju u obzir kada se određuje izvozna subvencija koja vrijedi za maslinovo ulje iz podbroja KN 1509 90 00 tijekom referentnog razdoblja.

Međutim, ako je maslinovo ulje koje se koristi u proizvodnji konzervi proizvedeno u Zajednici, subvencija je jednaka iznosu iz prethodnog podstavka, plus iznos jednak potpori potrošnje koja je primjenjiva na dan na koji se primijenila subvencija.

3. Prethodno određena subvencija zadržava se ako razlika između te subvencije i nove subvencije ne prelazi iznos koji tek treba utvrditi.

4. U slučaju značajne promjene reprezentativne tržišne cijene na početku razdoblja valjanosti subvencije, kod određivanja subvencije također se može uzeti u obzir razlika između nove reprezentativne cijene i one koja je vrijedila prije toga.

5. Pravo na subvenciju stječe se u vrijeme kada se ulje koristi u proizvodnji konzervi. Države članice aranžmanima nadzora osiguravaju da se subvencija daje samo za maslinovo ulje koje se koristi za proizvodnju konzervi iz stavka 1.

6. Komisija svaka dva mjeseca određuje subvenciju za proizvodnju.

7. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno ona koja se odnose na aranžmane nadzora iz stavka 5., donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38.”

6. Članci 20.b i 28. se brišu.

II. *Uredba (EEZ) br. 142/67 od 21. lipnja 1967. (SL L 125, 26.6.1967., str. 2461.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2429/72 (SL L 264, 23.11.1972., str. 1.).*

Uredba (EEZ) br. 143/67 od 21. lipnja 1967. (SL L 125, 26.6.1967., str. 2463.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2077/71 (SL L 220, 30.9.1972., str. 1.).

Uredba (EEZ) br. 19/69 od 20. prosinca 1969. (SL L 3, 7.1.1969., str. 2.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2429/72 (SL L 264, 23.11.1972., str. 1.).

Uredba (EEZ) br. 2596/69 od 18. prosinca 1969. (SL L 324, 27.12.1969., str. 12.).

Uredba (EEZ) br. 1076/71 od 25. svibnja 1971. (SL L 116, 28.5.1971., str. 2.).

Uredba (EEZ) br. 443/72 od 29. veljače 1972. (SL L 54, 3.3.1972., str. 3.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2560/77 (SL L 303, 28.11.1977., str. 1.).

Uredba (EEZ) br. 1569/72 od 20. srpnja 1972. (SL L 167, 25.7.1972., str. 9.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2206/90 (SL L 201, 31.1.1990., str. 11.).

Uredba (EEZ) br. 2751/78 od 23. studenoga 1978. (SL L 331, 28.11.1978., str. 5.).

Uredba (EEZ) br. 591/79 od 26. ožujka 1979. (SL L 178, 30.3.1979., str. 2.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2903/89 (SL L 280, 29.9.1989., str. 3.).

Uredba (EEZ) br. 1594/83 od 14. lipnja 1983. (SL L 163, 22. lipnja 1983., str. 44.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1321/90 (SL L 132, 23. svibnja 1990., str. 15.).

Uredba (EEZ) br. 1491/85 od 23. svibnja 1985. (SL L 151, 10.6.1985., str. 15.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1724/91 (SL L 162, 26.6.1991., str. 35.).

Uredba (EEZ) br. 2194/85 od 25. srpnja 1985. (SL L 204, 2.8.1985., str. 7.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1725/91 (SL L 162, 26.6.1991., str. 37.).

Uredba (EEZ) br. 1650/86 od 26. svibnja 1986. (SL L 145, 30.5.1986., str. 8.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG VI.

LAN I KONOPLJA

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1308/70 od 29. lipnja 1970. (SL L 146, 4.7.1970., str. 1.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1557/93 (SL L 154, 25.6.1993., str. 26.).*

Članci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 7.

Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 8.

1. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje restriktivnije odredbe što su ih donijele države članice.

2. Sirova prava konoplja iz oznake KN 5302 10 00 i koja dolazi iz trećih zemalja, može se uvesti jedino ako proizvod ispunjava uvjete utvrđene u članku 4., stavku 1. i ako se podastre dokaz da sadržaj tetrahidrokanabinola nije viši od onog iz članka 4. stavka 4.

3. Samo sjeme ili sorte konoplje iz oznake KN 1207 99 10 koje dolaze iz trećih zemalja koje nude jamstva predviđena člankom 4. stavkom 1., te koje su uvrštene na popis koji se sastavlja, mogu biti uvezene. Taj popis sastavlja se u skladu s uvjetima koji se utvrđuju u skladu s člankom 4. stavkom 4.

4. Uvoz proizvoda navedenih u stavcima 2. i. 3. u Zajednicu podliježe provjerama kako bi se utvrdilo jesu li ispunjeni uvjeti iz ovog članka.

Ako su navedeni uvjeti ispunjeni, države članice uvoznice izdaju potvrdu koja to navodi.

5. Samo sljedeći su ovlašteni uvoziti sjeme konoplje iz oznake KN 1207 99 91:

— istraživačke organizacije i instituti,

— fizičke ili pravne osobe koje mogu pružiti dokaz o dovoljnoj razini svojih djelatnosti u dotičnom sektoru.

6. Svaki uvoz od strane osoba iz druge alineje stavka 5. sjemena iz tog stavka podliježe sustavu kontrole koji se primjenjuje sve dok se sjeme upotrebljava u svrhu koja nije sijanje.

7. Države članice Komisiji dostavljaju odredbe koje donesu kako bi osigurale kontrolu predviđenu stavkom 6. prije nego li ih primjene. Ako te odredbe ne omogućavaju da se takva kontrola učinkovito provede, o izmjeni istih koje će dotična država članica napraviti odlučuje se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 12.

8. Detaljna pravila za provedbu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 12.

Članak 8.a

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati mjere opreza.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1430/82 od 18. svibnja 1982. (SL L 162, 12.6.1982., str. 27.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2058/84 (SL L 191, 19.7.1994., str. 5.).*

Članak 2. se briše.

III. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2059/84 od 16. srpnja 1984. (SL L 191, 19.7.1984., str. 6.)*

Članci 2., 3. i 4. se brišu.

IV. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1054/72 od 19. svibnja 1972. (SL L 120, 25.5.1972., str. 1.)*

Gornja Uredba stavlja se izvan snage.

PRILOG VII.

MLIJEČNI PROIZVODI

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 804/68 od 27. lipnja 1968. (SL L 148, 27.6.1968., str. 13.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2807/94 (SL L 298, 19.11.1994., str. 1.).*

1. Članak 4. se briše.

2. Glava III. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA III.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 13.

1. Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. podliježe predočenju uvozne dozvole. Izvoz iz Zajednice takvih proizvoda može podlijegati predočenju izvozne dozvole.

2. Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 16. i 17.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

3. Sljedeće se usvaja u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30.:

(a) popis proizvoda za koje su potrebne izvozne dozvole;

(b) rok valjanosti dozvola; i

(c) ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka.

Članak 14.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 15.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 16.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora moraju biti otvorene i dodijeljene u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 30.

2. Kvote se mogu dodjeljivati primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te se, gdje je to prikladno, uključuje i odredbe o:

(a) jamstvima koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanju dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjetima pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 17.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. izvezu bez dodatne prerade ili u obliku roba navedenih u Prilogu, ako su proizvodi navedeni u članku 1. točkama (a), (b), (c), (d), (e) i (g) na temelju cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

Izvozne subvencije za proizvode navedene u članku 1. u obliku roba navedenih u Prilogu ne smiju biti viši od onih koji vrijede za takve proizvode izvezene bez daljnje prerade.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije za cijelu Zajednicu moraju biti iste.

Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Subvencije se mogu odrediti:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) pozivom za podnošenje ponuda za proizvode u pogledu kojih je predviđen taj postupak u prošlosti.

Osim ako se određuje pozivom na podnošenje ponuda, popis proizvoda za koje se daje subvencija i iznos subvencije određuju se najmanje jednom u četiri tjedna. Iznos subvencije, međutim, može ostati na istoj razini više od četiri tjedna i Komisija ga može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu. Međutim, za proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu, subvencija se može odrediti prema drugom rasporedu utvrđenom u skladu s postupkom iz članka 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

4. Prilikom određivanja subvencija za proizvode navedene u članku 1. i izvezene bez daljnje prerade u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduća kretanja u pogledu:

— cijena i raspoloživosti mlijeka i mliječnih proizvoda na tržištu Zajednice;

— cijena mlijeka i mliječnih proizvoda na svjetskom tržištu;

(b) najpovoljniji troškovi stavljanja na tržište i prijevoza iz tržišta Zajednice do luka Zajednice ili drugih mjesta izvoza, zajedno s troškovima otpreme u odredišne zemlje; potražnja na tržištu Zajednice;

(c) ciljevi zajedničkog uređenja tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda, koji moraju osigurati uravnoteženu situaciju i prirodan razvoj u vezi s cijenama i trgovinom na tim tržištima;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora;

(e) važnost izbjegavanja poremećaja na tržištu Zajednice;

(f) gospodarski aspekt predloženog izvoza.

Također se posebno uzima u obzir i potreba za uspostavom ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice kao prerađene robe za izvoz u treće zemlje i uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih radi unutarnje proizvodnje

5. Za proizvode iz članka 1. i izvezene kao takve:

(a) cijene u Zajednici iz stavka 1. utvrđuju se vodeći računa o prevladavajućim cijenama koje su se za izvoz pokazale najpovoljnije;

(b) cijene na svjetskom tržištu iz stavka 1. utvrđuju se posebno vodeći računa o:

(a) cijenama na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnijim cijenama u odredišnim trećim zemljama za uvoz u treće zemlje;

(c) cijenama proizvođača zabilježenim u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje;

(d) ponudbenim cijenama franko granica.

6. Za proizvode iz stavka 1. subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. izvezenih kao takvih jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan za:

(a) odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Stavci 6. i 7. mogu se učiniti primjenjivima na proizvode navedene u članku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

9. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30.

10. Subvencija se plaća nakon što se dokaže da:

— su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 11.,

— su proizvodi izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 7. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

11. Izvozna subvencija ne daje se za proizvode koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da su pri uvozu naplaćene sve uvozne carine.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka pristojbi naplaćenoj pri uvozu ako je ta pristojba jednaka ili niža nego primjenjiva subvencija; subvencija je jednaka primjenjivoj subvenciji, ako je pristojba naplaćena pri uvozu viša od te subvencije.

12. U pogledu proizvoda iz članka 1. i izvezenih u obliku robe navedene u Prilogu, stavci 10. i 11. primjenjuju se samo na robu iz sljedećih oznaka KN:

— 1806 90 60 do 1806 90 90 (određeni proizvodi koji sadrže kakao),

— 1901 (određeni složeni prehrambeni proizvodi od brašna itd.),

— 2106 90 99 (određeni složeni prehrambeni proizvodi koji nisu navedeni drugdje),

a koja ima visok sadržaj mliječnog proizvoda.

13. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

14. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i aranžmane za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina koje se mogu izvesti, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Međutim, detaljna pravila za primjenu stavaka 8., 10., 11. i 12. na proizvode iz članka 1. i izvezene u obliku roba navedenih u Prilogu, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EEZ) br. 3448/93.

Članak 18.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u tom članku ili robe navedene u Prilogu.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 19.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 20.

1. Ako, za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., cijena franko granica značajno premaši razinu cijena u Zajednici i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i tako poremetiti ili zaprijetiti poremećajem tržištu Zajednice, mogu se poduzeti mjere predviđene u stavku 5.

2. Značajno prekoračenje u smislu stavka 1. postoji kada cijena franko granica premaši interventnu cijenu određenu za dotični proizvod, uvećano za 15 %, ili, u pogledu proizvoda za koje ne postoji interventna cijena, cijena izvedena iz interventne cijene, koja se određuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30., uzimajući u obzir prirodu i sastav dotičnog proizvoda.

3. Vjerojatno je da će se situacija u kojoj cijena franko granica značajno premašuje razinu cijena nastaviti kada postoji neravnoteža između ponude i potražnje i kada je vjerojatno da će se ta ravnoteža nastaviti, s obzirom na predvidiva kretanja u proizvodnji i tržišnim cijenama.

4. Tržište Zajednice je poremećeno ili mu prijeti poremećaj izazvan situacijom iz ovog članka kada visoka razina cijena u međunarodnoj trgovini:

— ometa uvoz mliječnih proizvoda u Zajednicu, ili

— uzrokuje da mliječni proizvodi napuštaju Zajednicu,

tako da u Zajednici više ne postoji sigurnost ponude, ili postoje prijetnje takvoj sigurnosti.

5. Ako su ispunjeni uvjeti navedeni u prethodnome stavku, može se donijeti odluka o potpunoj ili djelomičnoj suspenziji pristojbi i/ili naplate izvoznih davanja u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s istim postupkom.

Članak 21.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 876/68 od 28. lipnja 1968. (SL L 155, 3.7.1968., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1344/86 (SL L 119, 8.5.1986., str. 36.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2115/7 od 28. rujna 1971. (SL L 222, 2.10.1971., str. 5.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 210/71 od 12. listopada 1971. (SL L 231, 14.10.1971., str. 1.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1603/674 od 25. lipnja 1974. (SL L 172, 27.6.1974., str. 9.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2915/79 od 18. prosinca 1979. (SL L 329, 24.12.1979., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3798/91 (SL L 357, 28.12.1991., str. 3.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG VIII.

GOVEDINA I TELETINA

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 805/68 od 27. lipnja 1968. (SL L 148, 28.6.1979., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1884/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 27.).*

1. Članak 3. se briše.

2. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 9.

1. Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točki (a) podliježe predočenju uvozne dozvole.

Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točki (b) i izvoz iz Zajednice proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (b) mogu podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 12. i 13.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

Članak 10.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 11.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 12.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora moraju biti otvorene i dodijeljene u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 27.

U pogledu uvoznih kvota od 50 000 tona smrznutog mesa iz oznaka KN 0202 20 30, 0202 30 i 0206 29 91, a namijenjeno je preradi, Komisija podnosi izvješće o stanju prije prosinca svake godine. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, može utvrditi da cijela ili dio kvote pokriva jednake količine kvalitetnog mesa, primjenjujući obračunski tečaj od 4,375.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde trgovinskih pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, i određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te se, gdje je to prikladno, uključuju i odredbe o:

(a) jamstvima koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda i, prema potrebi, održavanju tradicionalnih trgovinskih modela;

(b) priznavanju dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjetima pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 13.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. izvezu na temelju cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije za cijelu Zajednicu moraju biti iste. Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta. Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Subvencije se mogu odrediti:

(a) u redovnim vremenskim razmacima;

(b) osim toga i za ograničene količine, pozivom za podnošenje ponuda za proizvode za koje se taj postupak čini prikladnim.

Osim ako se određuje pozivom na podnošenje ponuda, popis proizvoda za koje se daje subvencija i iznos subvencije određuju se najmanje jednom svaka tri mjeseca. Iznos subvencije, međutim, može ostati na istoj razini više od tri mjeseca i Komisija ga može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduće kretanje u pogledu:

— cijena i raspoloživosti proizvoda iz sektora govedine i teletine na tržištu Zajednice;

— cijena za proizvode iz sektora govedine i teletine na svjetskom tržištu;

(b) ciljevi zajedničkog uređenja tržišta govedine i teletine, koji moraju osigurati ravnotežu i prirodan razvoj cijena i trgovine na tom tržištu;

(c) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora;

(d) potreba za izbjegavanjem poremećaja na tržištu Zajednice;

(e) gospodarski aspekt predloženog izvoza.

Također se posebno uzima u obzir i potreba za uspostavom ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice u proizvodnji prerađene robe izvezene u treće zemlje i uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih za postupke unutarnje proizvodnje.

Osim toga, pri izračunu iznosa subvencije za proizvode navedene u odjeljcima (a), (c) i (d) Priloga, te u odjeljku (d) pod podbrojevima 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 i 0206 29 91, mogu se uzeti u obzir paušalni koeficijenti utvrđeni za svaki od dotičnih proizvoda.

5. Kada se utvrđuju cijene unutar Zajednice, navedene u stavku 1., uzima se u obzir sljedeće:

— cijene na reprezentativnim tržištima Zajednice,

— cijene pri izvozu.

Kada se utvrđuju cijene u međunarodnoj trgovini, navedene u stavku 1., uzima se u obzir sljedeće:

— cijene na tržištima trećih zemalja,

— najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz iz trećih zemalja,

— proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje,

— ponudbene cijene franko granica Zajednice.

6. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli; ili

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Od stavaka 63. i 47. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

9. Subvencija se plaća nakon što se dokaže da:

— su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 10.,

— su proizvodi izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

10. U nedostatku odstupanja odobrenog u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27., izvozna subvencija ne daje se za proizvode koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje.

11. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih dozvola izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz okvira Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

12. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i odredbe o preraspodjeli količina koje se mogu izvesti, a nisu raspoređene ili upotrijebljene, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

Članak 14.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta govedine i teletine, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje ili vanjske proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u tom članku ili robe navedene u Prilogu.

2. Međutim, odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 15.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i detaljna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 16.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje okolnosti i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

3. Članak 22.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43., stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog članka."

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 98/69 od 16. siječnja 1969. (SL L 14, 21.1.1969., str. 2.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 429/77 (SL L 61, 5.3.1977., str. 18.).*

Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

1. Prodaja proizvoda koje drže interventne agencije može se poduzeti samo:

(a) ako su proizvodi namijenjeni za određenu uporabu; ili

(b) ako su proizvodi namijenjeni za izvoz; ili

(c) u slučaju prodaje bez posebnog odredišta, ako zbog toga nema opasnosti od poremećaja tržišta, posebno uzimajući u obzir razinu prosječnih tržišnih cijena za odrasla goveda u Zajednici i državama članicama, kako je zabilježeno u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1892/87; ili

(d) ako je iz tehničkih razloga potreban premještaj iz skladišta.

2. U slučajevima iz stavka 1. točki (a) i (b), posebni uvjeti mogu se utvrditi kako bi se osiguralo da proizvodi ne budu upotrijebljeni u svrhu različitu od one za koju su namijenjeni, te da se vodi računa o posebnim uvjetima takve prodaje.

Radi osiguranja ispunjavanja preuzetih obveza, takvi uvjeti mogu uključivati davanje osiguranja koje se oduzima u cijelosti ili dijelom ako se navedene obveze ne ispune ili se ispune djelomično.”

III. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 885/68 od 28. lipnja 1968. (SL L 156, 4.7.1968., str. 2.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 427/77 (SL L 61, 5.3.1977., str. 16.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1157/92 od 28. travnja 1992. (SL L 122, 7.5.1992., str. 4.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG IX.

OVČJE I KOZJE MESO

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 3013/89 od 25. rujna 1989. (SL L 289, 7.10.1989., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1886/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 30.).*

Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 9.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. podliježe predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članka 12.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Izdavanje takvih dozvola može podlijegati polaganju osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Popis proizvoda za koje su potrebne izvozne dozvole, rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30.

Članak 10.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 11.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 12.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora moraju biti otvorene i dodijeljene u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 30.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojene metode dodjeljivanja moraju, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te se, gdje je to prikladno, uključuje i odredbe o:

(a) jamstvima koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda te, prema potrebi, održavanjem tradicionalnih trgovinskih modela;

(b) priznavanju dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjetima pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 13.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1.

2. Međutim, odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 14.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i detaljna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 15.

1. Ako je, zbog povećanja uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje okolnosti i ograničenja unutar kojih države članice mogu donijeti zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2641/80 od 14. listopada 1980. (SL L 275, 18.10.1980., str. 2.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3890/92 (SL L 391, 31.12.1992., str. 51.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2642/80 od 14. listopada 1980. (SL L 275, 18.10.1980., str. 4.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3939/87 (SL L 373, 31.12.1987., str. 1.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 3643/85 od 19. prosinca 1980. (SL L 348, 24.12.1985., str. 2.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3890/92 (SL L 391, 31.12.1992., str. 51.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG X.

SVINJETINA

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2759/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1249/89 (SL L 129, 11.5.1989., str. 12.).*

1. Drugi podstavak članka 4., stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Osnovna cijena određuje se posebno uzimajući u obzir potrebu za određivanjem ove cijene na razinu koja doprinosi stabiliziranju tržišnih cijena, a ipak ne dovodi do stvaranja strukturnih viškova u Zajednici."

2. Članak 5. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Za proizvode standardne kvalitete osim svinjskih trupova, otkupne cijene izvode se iz otkupnih cijena svinjskih trupova na temelju postojećeg omjera između komercijalne vrijednosti tih proizvoda i komercijalne vrijednosti svinjskih trupova."

3. Sljedeća točka dodaje se članku 5. stavku 4.:

„(d) određivanje koeficijenta koji izražava omjer iz stavka 2."

4. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 8.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 11. i 13.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24.

Članak 9.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 1.

Članak 10.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna carina su one koje je Zajednica uputila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje treba nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. tog Sporazuma.

Članak 11.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 24.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu te, prema potrebi:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 12.

1. Ako cijene na tržištu Zajednice značajno porastu i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i tako poremetiti ili zaprijetiti poremećajem tržištu Zajednice, mogu se poduzeti mjere predviđene u stavku 4.

2. Značajan porast cijena u smislu stavka 1. postoji kada je, slijedom općeg porasta cijena u svim regijama Zajednice, prosječna cijena svinjskih trupova na reprezentativnim tržištima Zajednice navedena u Prilogu Uredbi (EEZ) br. 2123/89 na višoj razini od prosjeka tih cijena ustanovljenog u razdoblju od tri prethodne tržišne godine, od 1. srpnja do 30. lipnja, prema potrebi prilagođenom na temelju cikličkih kretanja dotičnih cijena, dodajući razliku između tog prosjeka i prosjeka osnovnih cijena na snazi tijekom promatranog razdoblja, uzimajući u obzir sve izmjene osnovne cijene u usporedbi s cijenom koja proizlazi iz prosjeka za navedeno razdoblje.

3. Vjerojatno je da će se značajan rast cijena nastaviti u smislu stavka 1. kada postoji neravnoteža između ponude i potražnje svinjetine, te je vjerojatno da će se nastaviti, posebno obzirom na:

(a) ciklička kretanja broja obuhvaćenih krmača i cijene za odojke;

(b) preglede i procjene provedene na temelju Direktive 93/23/EEZ od 1. lipnja 1993. o statističkim istraživanjima koje treba provesti o proizvodnji svinja;

(c) predvidiva kretanja i tržišne cijene za svinjske trupove.

4. Ako su ispunjeni uvjeti navedeni u prethodnom stavku, može se donijeti odluka o potpunoj ili djelomičnoj suspenziji uvoznih carina u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24. Prema potrebi, detaljna pravila za primjenu ovog članka se donose u skladu s istim postupkom.

Članak 13.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. izvezu na temelju kotacija ili cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih kotacija i cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) izbjegava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu. Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24. Subvencije se određuju u redovnim vremenskim razmacima, međutim, bez obveze pokretanja postupka nadmetanja.

Popis proizvoda za koje se daje subvencija i iznos subvencije određuju se najmanje jednom svaka tri mjeseca. Iznos subvencije, međutim, može ostati na istoj razini više od tri mjeseca i Komisija ga može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduće kretanje u pogledu:

— cijena i raspoloživosti proizvoda od svinjetine na tržištu Zajednice,

— cijena proizvoda od svinjetine na svjetskom tržištu,

(b) potreba za izbjegavanjem poremećaja za koje je vjerojatno da bi uzrokovali produženu neravnotežu između ponude i potražnje na tržištu Zajednice;

(c) gospodarski aspekt predloženog izvoza;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

Kada se određuje subvencija, posebno se uzima u obzir potreba za uspostavom ravnoteže između uporabe osnovnih proizvoda Zajednice za proizvodnju prerađene robe za izvoz u treće zemlje, te uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih u okviru postupaka prerade.

Kada se izračunava subvencija za proizvode navedene u članku 1., uzima se u obzir razlika između cijena unutar Zajednice i cijena na svjetskom tržištu za količinu stočne hrane u zrnu potrebne za proizvodnju jednog kilograma svinjetine u Zajednici, također uzevši u obzir i koeficijente iz članka 5. stavka 2. u slučaju proizvoda koji nisu svinjski trupovi.

5. Cijena u Zajednici iz stavka 1. utvrđuje se na sljedećoj osnovi:

(a) cijene koje se dobivaju u različitim fazama prodaje u Zajednici;

(b) cijena koje se dobivaju za izvoz.

Cijene na svjetskom tržištu iz stavka 1. utvrđuju se na sljedećoj osnovi:

(a) cijene koje se dobivaju na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz u treće zemlje;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje; i

(d) cijena ponude franko granica Zajednice.

6. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24.

9. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice,

— da su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 10., i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 7. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

10. Izvozna subvencija ne daje se za proizvode navedene u članku 1. koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da su pri uvozu naplaćene sve uvozne carine.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka carini naplaćenoj pri uvozu ako je ta carina jednaka ili niža nego primjenjiva subvencija; subvencija je jednaka primjenjivoj subvenciji, ako je carina naplaćena pri uvozu viša od te subvencije.

11. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

12. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i aranžmane za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina koje se mogu izvesti, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24.

Članak 14.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta svinjetine, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u tom članku.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 15.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju odredbe te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 16.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2764/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 21.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 4160/87 (SL L 392, 31.12.1987., str. 46.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2765/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 23.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2766/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 25.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3906/87 (SL L 370, 30.12.1987., str. 11.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2768/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 39.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2769/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 43.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG XI.

MESO PERADI

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2777/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 77.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1574/93 (SL L 52, 24.6.1993., str. 1.).*

1. Članci 3. do 11. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 3.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 6. i 8.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

Članak 4.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 1.

Članak 5.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. tog Sporazuma.

Članak 6.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 17.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (po načelu,prvi po redoslijedu),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu te, prema potrebi:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 7.

Ako cijene na tržištu Zajednice značajno porastu i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i tako poremetiti ili zaprijetiti poremećajem tržištu Zajednice, mogu se poduzeti odgovarajuće mjere.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog članka.

Članak 8.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. stavku 1. izvezu na temelju cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu.

Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Subvencije se određuju u redovnim vremenskim razmacima, međutim, bez obveze pokretanja postupka nadmetanja.

Popis proizvoda za koje se daje subvencija i iznos subvencije određuju se najmanje jednom svaka tri mjeseca. Iznos subvencije, međutim, može ostati na istoj razini više od tri mjeseca i Komisija ga može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduće kretanje u pogledu:

— cijena i raspoloživosti mesa peradi na tržištu Zajednice;

— cijena mesa peradi na svjetskom tržištu;

(b) važnost izbjegavanja poremećaja za koje je vjerojatno da bi uzrokovali produženu neravnotežu između ponude i potražnje na tržištu Zajednice;

(c) gospodarski aspekt predloženog izvoza;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

Kada se određuje iznos subvencije, posebno se uzima u obzir potreba za uspostavom ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice za izvoz kao prerađena roba u treće zemlje, te uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih radi unutarnje proizvodnje.

Osim toga, za potrebe izračuna subvencije za proizvode iz članka 1. stavka 1., uzima se u obzir razlika između cijena unutar Zajednice i cijena na svjetskom tržištu za količinu stočne hrane u zrnu potrebne za proizvodnju jednog kilograma zaklane peradi u Zajednici, dozvoljavajući, u slučaju proizvoda koji nisu zaklana perad, razliku u težini različitih proizvoda i/ili prosjeka njihovih komercijalnih vrijednosti.

5. Cijena u Zajednici iz stavka 1. utvrđuje se na sljedećoj osnovi:

(a) cijene koje se dobivaju u različitim fazama prodaje u Zajednici;

(b) cijena koje se dobivaju za izvoz.

Cijene na svjetskom tržištu iz stavka 1. utvrđuju se na sljedećoj osnovi:

(a) cijene na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz u treće zemlje;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje; i

(d) cijena ponude franko granica Zajednice.

6. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole, osim u slučaju pilića starih jedan dan, za koje se dozvola može dati *ex post*.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

9. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice,

— da su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 10., i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 7. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

10. Izvozna subvencija ne daje se za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da su pri uvozu naplaćene sve uvozne carine.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka carini naplaćenoj pri uvozu ako je ta carina jednaka ili niža nego primjenjiva subvencija; subvencija je jednaka primjenjivoj subvenciji, ako je carina naplaćena pri uvozu viša od te subvencije.

11. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

12. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i aranžmane za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

Članak 9.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta mesa peradi, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje ili vanjske proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 10.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju odredbe te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 11.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

2. Članak 12. se briše.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2778/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 84.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3714/92 (SL L 378, 23.12.1992., str. 23.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2779/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 90.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2780/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 94.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG XII.

JAJA, ALBUMIN IZ JAJA I ALBUMIN IZ MLIJEKA

A. JAJA

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2771/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 49.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1574/93 (SL L 152, 24.6.1993., str. 1.).*

1. Članci 3. do 11. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 3.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 6. i 8.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

Članak 4.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 1.

Članak 5.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. navedenog Sporazuma.

Članak 6.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 17.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (načelo prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda dodjeljivanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a u isto vrijeme se po mogućnosti oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava nastala na temelju sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu te, prema potrebi:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 7.

Ako cijene na tržištu Zajednice značajno porastu i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i tako poremetiti ili zaprijetiti poremećajem tržištu Zajednice, mogu se poduzeti odgovarajuće mjere.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog članka.

Članak 8.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se proizvodi navedeni u članku 1. stavku 1. izvezu na temelju cijena za te proizvode na svjetskom tržištu i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava, vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu.

Mogu se razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje na svjetskom tržištu ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Subvencije se određuju u redovnim vremenskim razmacima, međutim, bez obveze pokretanja postupka nadmetanja.

Popis proizvoda za koje se daje subvencija i iznos subvencije određuju se najmanje jednom svaka tri mjeseca. Iznos subvencije, međutim, može ostati na istoj razini više od tri mjeseca i Komisija ga može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduće kretanje u pogledu:

— cijena i raspoloživosti proizvoda iz sektora jaja na tržištu Zajednice;

— cijena proizvoda iz sektora jaja na svjetskom tržištu;

(b) važnost izbjegavanja poremećaja za koje je vjerojatno da bi uzrokovali produženu neravnotežu između ponude i potražnje na tržištu Zajednice;

(c) gospodarski aspekt predloženog izvoza;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

Kada se određuje iznos subvencije, posebno se uzima u obzir potreba za uspostavom ravnoteže između uporabe osnovnih poljoprivrednih proizvoda Zajednice za izvoz kao prerađena roba u treće zemlje, te uporabe proizvoda iz tih zemalja primljenih radi unutarnje proizvodnje.

Osim toga, kada se izračunava subvencija za proizvode iz članka 1. stavka 1., uzima se u obzir razlika između cijena unutar Zajednice, s jedne strane, i cijena na svjetskom tržištu, s druge strane, za količinu stočne hrane u zrnu potrebne za proizvodnju jednog kilograma jaja u ljusci, uzimajući u obzir, u slučaju proizvoda koji nisu jaja u ljusci, količinu jaja u ljusci upotrijebljenih u proizvodnji tih proizvoda i/ili prosječan omjer između komercijalnih vrijednosti sastojaka jaja.

5. Prilikom određivanja cijene u Zajednici iz stavka 1. u obzir se uzimaju:

(a) cijene koje se dobivaju u različitim fazama prodaje u Zajednici;

(b) cijena koje se dobivaju za izvoz.

Prilikom određivanja cijene na svjetskom tržištu iz stavka 1. u obzir se uzimaju:

(a) cijene na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz u treće zemlje;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje;

(d) cijena ponude franko granica Zajednice.

6. Subvencije za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. i izvezene bez daljnje prerade daju se samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole, osim u slučaju rasplodnih jaja, za koje se dozvola može dati *ex post*.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. izvezenih bez daljnje prerade jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan za:

(a) odredište navedeno na dozvoli ili, gdje je prikladno;

(b) stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Stavci 6. i 7. mogu se učiniti primjenjivima na proizvode navedene u članku 1. stavku 1. i izvezene u obliku robe navedene u Prilogu I. u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

9. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

10. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice,

— da su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 11., i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 7. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

11. Izvozna subvencija ne daje se za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže da:

— je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— je pri uvozu naplaćena pristojba.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka pristojbi naplaćenoj pri uvozu ako je ta pristojba jednaka ili niža nego primjenjiva subvencija; subvencija je jednaka primjenjivoj subvenciji, ako je pristojba naplaćena pri uvozu viša od te subvencije.

12. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

13. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući i aranžmane za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Prilog I. mijenja se u skladu s istim postupkom. Međutim, detaljna pravila za primjenu stavka 8. na proizvode iz članka 1. stavka 1. izvezene u obliku robe navedene u Prilogu I. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. Uredbe (EZ) br. 3448/93.

Članak 9.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta jaja, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu unutarnje proizvodnje:

— proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točki (b), i

— u posebnim slučajevima, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. koji su namijenjeni proizvodnji robe navedene u Prilogu I.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 10.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju odredbe te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 11.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti prikladne mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

2. Članak 12. se briše.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2773/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 64.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 4155/87 (SL L 392, 31.12.1987., str. 29.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2774/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 68.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2775/75 od 1. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 72.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

B. ALBUMIN IZ JAJA I ALBUMIN IZ MLIJEKA

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2783/75 od 29. listopada 1975. (SL L 282, 1.11.1975., str. 104.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 4001/87 (SL L 377, 31.12.1987., str. 44.).

1. Uvodna rečenica u članku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na sljedeće proizvode:".

2. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

1. Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članka 4.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Uredbe (EEZ) br. 2771/75."

3. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u Zajedničkoj carinskoj tarifi podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu uspoređuju s reprezentativnim cijenama za proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Uredbe (EEZ) br. 2771/75. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi."

4. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 17. Uredbe (EEZ) br. 2771/75.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (načelo prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Prema potrebi, metoda dodjeljivanja uzima u obzir zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a može se temeljiti na metodama koje su za kvote slične onima iz stavka 1. bile korištene u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote koje će se otvoriti, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu te, prema potrebi:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti."

5. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

Ako cijene na tržištu Zajednice značajno porastu i ako je vjerojatno da će se takva situacija nastaviti i tako poremetiti ili zaprijetiti poremećajem tržištu Zajednice, mogu se poduzeti odgovarajuće mjere.

Vijeće, djelujući u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog članka."

6. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta jaja i ove Uredbe, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje proizvoda navedenih u članku 1. koji su namijenjeni proizvodnji proizvoda navedenih u tom članku.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti mjere u pogledu kojih je Komisija donijela odluku. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage."

7. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom."

PRILOG XIII.

VOĆE I POVRĆE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1035/72 od 18. svibnja 1972. (SL L 118, 20.5.1972., str. 64.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3669/93 (SL L 338, 31.12.1993., str. 26.).*

Glava IV. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA IV.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 22.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. podliježe predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 25. i 26.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici; takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33.

Članak 23.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 2.

2. Ako primjena stopa carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi ovisi o ulaznoj cijeni za uvezenu pošiljku, vjerodostojnost te cijene provjerava se korištenjem paušalne vrijednosti uvoza koju je izračunala Komisija ovisno o podrijetlu i proizvodu na temelju ponderiranih prosječnih cijena za dotične proizvode na reprezentativnim uvoznim tržištima država članica ili, prema potrebi, na drugim tržištima.

3. Ako je prijavljena ulazna cijena za dotičnu pošiljku viša od paušalne vrijednosti uvoza, uvećana za maržu utvrđenu u skladu sa stavkom 5. koja ne smije prijeći paušalnu vrijednost za više od 10 %, potreban je polog osiguranja jednak uvoznim carinama određenima na temelju paušalne vrijednosti uvoza.

4. Ako ulazna cijena dotične pošiljke nije prijavljena u vrijeme carinjenja robe, primjena stopa carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi ovisi o paušalnoj vrijednosti uvoza ili primjeni odgovarajućih odredbi carinskog zakonodavstva prema uvjetima koji se određuju u skladu sa stavkom 5.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33.

Članak 24.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna carina su one o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a pošiljke koja se razmatra.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine na temelju članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 25.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. stavku 2. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 33.

2. Kvote se mogu dodijeliti uporabom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (načelo ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na tradicionalnim trgovinskim modelima (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda upravljanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a može se oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje bilo kakve pristojbe koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih tijekom Urugvajske runde trgovinskih pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, ako je potrebno primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te, prema potrebi, uključuju:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 26.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućilo da se gospodarski značajne količine proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. izvezu na temelju cijena tih proizvoda u međunarodnoj trgovini i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava i vodeći računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu.

Subvencije se mogu razlikovati s obzirom na odredište proizvoda, ako to iziskuje stanje u međunarodnoj trgovini ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33. Subvencije se određuju u redovnim vremenskim razmacima.

Subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima Komisija može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduća kretanja u pogledu:

— cijena i raspoloživosti voća i povrća na tržištu Zajednice,

— cijena voća i povrća u međunarodnoj trgovini;

(b) troškovi stavljanja na tržište i najniži troškovi prijevoza iz tržišta Zajednice do luka i drugih točki izvoza u Zajednici, kao i troškovi nastali pri stavljanju robe na tržište zemlje odredišta;

(c) gospodarski aspekt predloženog izvoza;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

5. Prilikom određivanja cijene na tržištu Zajednice iz stavka 1. u obzir se uzimaju cijene koje su najpovoljnije sa stajališta izvoza.

Prilikom određivanja cijena na svjetskom tržištu iz stavka 1. u obzir se posebno uzimaju:

(a) cijene zabilježene na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz u treće zemlje;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje;

(d) cijena ponude franko granica Zajednice.

6. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

7. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli; ili

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

8. Od stavaka 6. i 7. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33.

9. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice,

— da su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje stavak 7. točku (b). Izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

10. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

11. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući odredbe za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina koje se mogu izvesti, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 33.

Članak 27.

1. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju odredbe te Uredbe, prilikom uvoza proizvoda iz članka 1. stavka 2. iz trećih zemalja zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

2. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

Članak 28.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se poduzeti odgovarajuće mjere.

Takve mjere mogu se primijeniti samo dok, ovisno o slučaju, takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane ili dok se povučene ili otkupljene količine primjetno ne smanje.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2518/69 od 9. prosinca 1969. (SL L 318, 18.12.1969., str. 17.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2455/72 (SL L 266, 14.11.1972., str. 7.).*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2707/72 od 19. prosinca 1972. (SL L 291, 28.12.1972., str. 3.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1200/88 od 28. travnja 1988. (SL L 115, 3.5.1988., str. 7.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3821/90 (SL L 366, 29.12.1990., str. 45.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG XIV.

PRERAĐENO VOĆE I POVRĆE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 426/86 od 24. veljače 1986. (SL L 49, 27.2.1986., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1490/94 (SL L 161, 29.6.1994., str. 13.).*

1. Glava II. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA II.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 9.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 12., 13., 14. i 14.a.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Izdavanje takvih dozvola može podlijegati polaganju osiguranja koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 10.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 1.

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 10.a

1. Najniža uvozna cijena za tržišne godine 1995., 1996., 1997., 1998. i 1999. određuje se za proizvode navedene u dijelu B Priloga I. Najniža uvozna cijena određuje se posebno uzimajući u obzir:

— cijene franko granica pri uvozu u Zajednicu,

— cijene koje se postižu na svjetskom tržištu,

— situaciju na unutarnjem tržištu Zajednice,

— kretanje trgovine s trećim zemljama.

Ako se ne poštuje najniža izvozna cijena, kao dodatak carinski uvodi se kompenzacijska pristojba, temeljena na cijenama trećih zemalja glavnih dobavljača.

2. Najniža uvozna cijena za suho grožđe određuje se prije početka tržišne godine.

Najniža uvozna cijena određuje se za grožđice i ostalo suho grožđe. Za svaku od dvije skupine proizvoda najniža uvozna cijena može se odrediti za proizvode u neposrednom pakiranju neto težine koja se tek treba utvrditi, kao i za proizvode u neposrednom pakiranju neto težine koja prelazi tu težinu.

3. Najniža uvozna cijena za prerađene trešnje određuje se prije početka tržišne godine. Cijena se može odrediti za proizvode u neposrednom pakiranju utvrđene neto težine.

4. Najniža uvozna cijena koju treba poštovati kod suhog grožđa jest ona koja se primjenjuje na dan uvoza. Ako postoji, kompenzacijska pristojba koja se uvodi jest ona koja se primjenjuje na isti dan.

5. Najniža cijena koju treba poštovati kod uvoza prerađenih višanja jest ona koja se primjenjuje na dan prihvaćanja ulaza za slobodan promet.

6. Kompenzacijske pristojbe za suho grožđe određuju se upućivanjem na raspon uvoznih cijena. Razlika između najniže uvozne cijene i svakog stupnja u tom rasponu jest:

— 1 % najniže cijene za prvi stupanj,

— 3, 6 i 9 % najniže cijene za drugi, treći i četvrti stupanj, tim redoslijedom.

Peti stupanj u rasponu obuhvaća sve slučajeve kada je uvozna cijena niža od one koja se primjenjuje za četvrti stupanj.

Najveća kompenzacijska pristojba koja se određuje za suho grožđe ne smije prelaziti razliku između najniže cijene i iznosa utvrđenog na temelju najpovoljnijih cijena koje na svjetskom tržištu za značajne količine primjenjuju najreprezentativnije zemlje nečlanice.

7. Ako je uvozna cijena prerađenih višanja od najniže cijene za te proizvode, uvodi se kompenzacijska pristojba jednaka razlici između tih cijena.

8. Najniža uvozna cijena, iznos kompenzacijske pristojbe i ostala pravila za provedbu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 11.c

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica dostavila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji u skladu s ponudom danom tijekom Urugvajske runde multilateralnih pregovora.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se mogu primijeniti dodatne uvozne carine prema uvjetima članka 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za osiguranje primjene stavka 1. u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 12.

1. Carinske kvote za proizvode navedene u članku 1. stavku 1. koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora otvaraju se i dodjeljuju u skladu s detaljnim pravilima donesenim prema postupku utvrđenom u članku 22.

2. Kvote se dodjeljuju primjenom jedne od sljedećih metoda ili njihovom kombinacijom:

— metoda temeljena na kronološkom redoslijedu podnošenja zahtjeva (načelo ‚prvi po redoslijedu'),

— metoda raspodjele razmjerno količinama zatraženim prilikom predaje zahtjeva (uporabom metode ‚istovremenog pregleda'),

— metoda temeljena na uzimanju u obzir tradicionalnih trgovinskih modela (uporabom metode ‚tradicionalni/novi podnositelji zahtjeva').

Mogu se usvojiti i druge prikladne metode.

One moraju izbjegavati diskriminaciju među dotičnim gospodarskim subjektima.

3. Usvojena metoda upravljanja mora, gdje je to prikladno, poštovati zahtjeve potražnje tržišta Zajednice i potrebu za zaštitom ravnoteže na tržištu, a istodobno se može oslanjati na metode koje su na kvote koje odgovaraju onima iz stavka 1. možda bile primjenjivane u prošlosti, ne dovodeći u pitanje prava koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde pregovora.

4. Detaljnim pravilima iz stavka 1. propisuju se godišnje kvote, primjereno raspoređene kroz godinu, određuje se administrativna metoda koja će se koristiti te, prema potrebi, uključuju:

(a) jamstva koja pokrivaju prirodu, izvor i podrijetlo proizvoda;

(b) priznavanje dokumenta upotrijebljenog za provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) uvjeti pod kojima se izdaju uvozne dozvole i njihov rok valjanosti.

Članak 13.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se omogućio izvoz:

(a) gospodarski značajnih količina proizvoda bez dodanog šećera iz članka 1. stavka 1.;

(b) bijelog i sirovog šećera iz oznake KN 1701,

— glukoze i glukoznog sirupa iz oznaka KN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 i 1702 40 90,

— izoglukoze iz oznaka KN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30, te

— sirupa iz šećerne repe i trske iz oznake KN 1702 90 90,

upotrijebljenih u proizvodima navedenim u članku 1. stavku 1. točki (b),

na temelju cijena tih proizvoda u međunarodnoj trgovini i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se treba usvojiti za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvenciju je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja će omogućiti najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava i uzimajući u obzir učinkovitost i strukturu izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi administrativni zahtjevi;

(c) sprečava diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu.

Subvencije se mogu razlikovati s obzirom na odredište, ako to iziskuje stanje u međunarodnoj trgovini ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22. Subvencije se određuju u redovnim vremenskim razmacima.

Subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima Komisija može, prema potrebi, izmijeniti u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

4. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

5. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli; ili

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje za odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se spriječila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

6. Od stavaka 4. i 5. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

7. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

8. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući odredbe za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina koje se mogu izvesti, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 14.

1. Ovaj članak primjenjuje se na subvencije iz članka 13. stavka 1. točke (a).

2. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i buduća kretanja u pogledu:

— cijena i raspoloživost proizvoda prerađenih iz voća i povrća na tržištu Zajednice;

— cijene u međunarodnoj trgovini;

(b) najniži troškovi stavljanja na tržište i prijevoza iz tržišta Zajednice do luka ili drugih točaka izvoza u Zajednici, kao i troškovi slanja u zemlje odredišta;

(c) gospodarski aspekt predloženog izvoza;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora.

3. Kada se određuju cijene na tržištu Zajednice za proizvode iz članka 13. stavka 1. točke (a), uzimaju se u obzir prevladavajuće cijene koje su najpovoljnije sa stajališta izvoza.

Prilikom određivanja cijena u međunarodnoj trgovini u obzir se uzima sljedeće:

(a) cijene na tržištima trećih zemalja;

(b) najpovoljnije cijene u odredišnim trećim zemljama radi uvoza iz trećih zemalja;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama;

(d) ponudbene cijene na granici Zajednice.

4. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice,

— da su proizvodi podrijetlom iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 5. točku (b). Međutim, izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 14.a

1. Ovaj se članak primjenjuje na subvencije iz članka 13. stavka 1. točke (a).

2. Iznos subvencije jednak je:

— za sirovi šećer, bijeli šećer i sirup šećerne repe i trske, iznosu izvozne subvencije za takve proizvode u neprerađenom stanju, određene u skladu s člankom 17. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1785/81 od 30. lipnja 1981. o zajedničkom uređenju tržišta u sektoru šećera, i njezinim provedbenim odredbama,

— za izoglukozu, iznosu izvozne subvencije za taj proizvod u neprerađenom stanju, određene u skladu s člankom 17. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1785/81 i njezinim provedbenim odredbama,

— za glukozu i glukozni sirup, iznosu izvozne subvencije za takve proizvode u neprerađenom stanju, određene u skladu s člankom 13. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1766/92 od 30. lipnja 1992. o zajedničkom uređenju tržišta žitarica, i njezinim provedbenim odredbama.

3. Kako bi se dobila subvencija, prerađene proizvode mora pratiti deklaracija podnositelja zahtjeva u kojoj se navode količine sirovog i bijelog šećera te sirupa šećerne repe i trske, izoglukoze, glukoze i glukoznog sirupa upotrijebljene u proizvodnji.

Točnost deklaracije iz prvog stavka podliježe provjeri od strane nadležnih tijela dotične države članice.

4. Ako je subvencija nedovoljna da se omogući izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. točki (b), na te se proizvode umjesto subvencije iz članka 13. stavka 1. točke (b) primjenjuju odredbe utvrđene za subvenciju iz članka 13. stavka 1. točke (a).

5. Subvencija se daje za izvoz proizvoda:

(a) koji su podrijetlom iz Zajednice;

(b) koji su uvezeni iz trećih zemalja i na koje su plaćene uvozne carine iz članka 10., a pod uvjetom da izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da su pri uvozu naplaćene sve uvozne carine.

U slučaju obuhvaćenom podstavkom (b), subvencija za svaki proizvod je jednaka carini naplaćenoj pri uvozu ako je ta carina niža nego primjenjiva subvencija; ako je carina naplaćena pri uvozu viša od te subvencije, primjenjuje se potonja.

6. Subvencija se plaća nakon što se dokaže:

— da proizvodi ispunjavaju jedan od dva uvjeta određena u prethodnom stavku,

— da su proizvodi izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, da su proizvodi stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 5. točku (b). Međutim, izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

7. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 15.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta žitarica, šećera te voća i povrća, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje u pogledu:

— proizvoda iz članka 13. stavka 1. točke (b), i

— voća i povrća,

namijenjenog za proizvodnju proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1.

2. Međutim, odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti odluku Komisije. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili staviti izvan snage odluku Komisije. Ako Vijeće ne djeluje u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 16.

1. Ako se na temelju članka 20. Uredbe (EEZ) br. 1785/81 pri izvozu bijelog šećera naplaćuje pristojba koja prelazi 5 ECU za 100 kilograma, može se donijeti odluka o uvođenju davanja na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1. koji sadrže najmanje 35 % dodanog šećera u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

2. Iznos izvoznog davanja određuje se uzimajući u obzir:

— prirodu proizvoda prerađenog iz voća ili povrća, a koji sadrži dodani šećer,

— količinu dodanog šećera u dotičnom proizvodu,

— cijenu bijelog šećera na tržištu Zajednice i svjetskom tržištu,

— izvoznu pristojbu koja se primjenjuje na bijeli šećer,

— gospodarske posljedice primjenjivanja navedenog davanja.

3. Količina dodanog šećera smatra se izraženom u broju navedenom uz dotični proizvod u stupcu 1. Priloga III. ovoj Uredbi.

Međutim, ako količina dodanog šećera na 100 kilograma neto težine proizvoda, utvrđena u skladu sa stavkom 4., iznosi dva ili više kilograma manje od količine izražene brojkom za dotični proizvod koja se pojavljuje u stupcu 1. Priloga III., na zahtjev izvoznika koristi se količina utvrđena u skladu sa stavkom 4.

4. Količinom dodanog šećera u proizvodima navedenim u Prilogu III. smatra se očitanje koje se dobije uporabom refraktometra, pomnoženo s 0,93 u slučaju proizvoda iz oznake KN 2008, isključujući oznake KN 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 i 2008 99 91, a s 0,95 u slučaju ostalih proizvoda navedenih u Prilogu III., i umanjeno za brojku iz stupca 2. Priloga III koja vrijedi za dotični proizvod.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 22.

Članak 17.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom u Carinsku tarifu; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima isti učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 18.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere sve dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

2. Prilozi II. i IV. se brišu.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 518/77 od 14. ožujka 1977. (SL L 73, 21.3.1977., str. 22.)*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 519/77 od 14. ožujka 1977. (SL L 73, 21.3.1977., str. 24.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 520/77 od 14. ožujka 1977. (SL L 73, 21.3.1977., str. 26.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 521/77 od 14. ožujka 1977. (SL L 73, 21.3.1977., str. 28.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1796/81 od 30. lipnja 1981. (SL L 183, 4.7.1981.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1122/92 (SL L 117, 1.5.1992., str. 98.).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2089/85 od 23. srpnja 1985. (SL L 197, 27.7.1985., str. 10.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 3225/88 od 17. listopada 1988. (SL L 288, 21.10.1988., str. 11.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1210/88 od 28. travnja 1988. (SL L 115, 3.5.1988., str. 9.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2781/90 (SL L 265, 28.9.1990., str. 3.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG XV.

BANANE

Uredba Vijeća (EEZ) br. 404/93 od 13. veljače 1993. (SL L 47, 25.2.1993. str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3518/93 (SL L 320, 22.12.1993., str. 15.).

1. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1. stavku 2.

2. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

3. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje o kojima je Zajednica obavijestila Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 2. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

4. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

5. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. u skladu s člankom 5. navedenog Sporazuma."

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 15.a

Članci 15.a do 20., uključujući i ovu glavu, primjenjuju se samo na svježe proizvode iz oznake KN ex 0803, isključujući banane za kuhanje.

Za potrebe ove glave:

(a) ‚tradicionalni uvoz iz afričkih, karipskih i pacifičkih država (država AKP-a)' znači količine banana navedene u Prilogu koje je izvezla svaka od država AKP-a koja tradicionalno izvozi banane u Zajednicu; takve banane navode se kao ‚tradicionalne banane iz AKP-a';

(b) ‚netradicionalni uvoz iz država AKP-a' znači količine banana koje su izvezle države AKP-a koje prelaze količinu utvrđenu u stavku 1.; takve banane navode se kao ‚netradicionalne banane';

(c) ‚uvoz iz trećih zemalja koje nisu države AKP-a' znači količine koje su izvezle treće zemlje; takve banane navode se kao ‚banane iz trećih zemalja',

(d) ‚banane iz Zajednice' znači banane proizvedene u Zajednici;

(e) ‚staviti na tržište' i ‚stavljanje na tržište' znači stavljanje na tržište, što ne uključuje i stavljanje proizvoda na raspolaganje krajnjem potrošaču."

3. Članak 17. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Uvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Osim ako su odstupanja donesena na temelju postupka utvrđenog u članku 27., takve dozvole se izdaju podložno polaganju osiguranja koje jamči da su proizvodi uvezeni u skladu s ovom Uredbom tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično."

4. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Carinska kvota od 2.2 milijuna tona (neto težine) otvara se svake godine za uvoz banana iz trećih zemalja i netradicionalni uvoz banana iz zemalja AKP-a.

U okviru carinskih kvota, uvoz banana iz trećih zemalja podliježe pristojbi od 75 ECU po toni, a netradicionalni uvoz banana iz AKP-a podliježe nultoj stopi carine.

Za 1994., carinska kvota iznosi 2,1 milijuna tona (neto težine).

Ako se poveća potražnja Zajednice, određena na temelju bilance ponude iz članka 16., posljedično se povećava i opseg kvote, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27. Svaka takva prilagodba obavlja se prije 30. studenoga koji prethodi dotičnoj tržišnoj godini.

2. Odstupajući od članka 15. stavka 1., uvoz netradicionalnih banana iz država AKP-a izvan carinske kvote iz stav-ka 1. ovog članka podliježe carini po toni jednakoj carini iz članka 15. stavka 1., minus 100 ECU.

3. Količine banana iz trećih zemalja i netradicionalnih banana iz država AKP-a ponovno izvezenih iz Zajednice ne teretiti kvote iz stavka 1.

4. Iznosi iz ovog članku preračunavaju se u nacionalnu valutu po stopi koja se primjenjuje na dotične proizvode u vezi sa Zajedničkom carinskom tarifom."

5. Sljedeće alineje dodaju se članku 20.

„— mjere koje jamče izvor i podrijetlo banana uvezenih unutar carinske kvote predviđene člankom 18.,stavkom 1.,

— mjere potrebne za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 288. Ugovora."

6. Članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu."

7. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se poduzeti odgovarajuće mjere sve dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati privremene zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 27.

5. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz međunarodnih sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

PRILOG XVI.

VINO

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 822/87 od 16. ožujka 1987. (SL L 84, 27.3.1987., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1891/94 (SL L 197, 30.7.1994., str. 42.).*

1. Glava IV. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA IV.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 52.

1. Uvoz u Zajednicu proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. točkama (a) i (b) podliježe predočenju uvozne dozvole. Uvoz u Zajednicu svih drugih proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. i izvoz iz Zajednice proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. može podlijegati predočenju uvozne ili izvozne dozvole.

2. Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici i ne dovodeći u pitanje mjere poduzete u svrhu primjene članaka 55. i 56.

Dozvole vrijede u cijeloj Zajednici.

Takve dozvole izdaju se pod uvjetom da je položeno osiguranje koje jamči da su proizvodi uvezeni ili izvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz ili izvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

3. Sljedeće se usvaja u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.:

(a) popis proizvoda za koje su potrebne uvozne ili izvozne dozvole;

(b) rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka.

Članak 53.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

2. Za mošt iz oznaka KN 2009 60 i 2204 30 za koji primjena carina u Zajedničkoj carinskoj tarifi ovisi o uvoznoj cijeni uvezenog proizvoda, točnost te cijene provjerava se korištenjem paušalne vrijednosti uvoza koju je izračunala Komisija ovisno o podrijetlu i proizvodu na temelju ponderiranih prosječnih cijena za dotične proizvode na reprezentativnom uvoznom tržištu država članica ili, prema potrebi, na drugim tržištima.

Ako je prijavljena ulazna cijena za dotičnu pošiljku viša od paušalne vrijednosti uvoza, uvećana za maržu utvrđenu u skladu sa stavkom 3. koja ne smije prijeći paušalnu vrijednost za više od 10 %, potreban je polog osiguranja jednak uvoznim carinama određenima na temelju paušalne vrijednosti uvoza.

Ako ulazna cijena dotične pošiljke nije prijavljena u vrijeme carinjenja robe, primjena stopa carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi ovisi o paušalnoj vrijednosti uvoza ili primjeni odgovarajućih odredbi carinskog zakonodavstva prema uvjetima koji se određuju u skladu sa stavkom 3.

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83. Takva detaljna pravila uključuju odredbe potrebne za provjeru uvoznih cijena.

Članak 54.

1. S ciljem sprečavanja ili suzbijanja štetnih učinaka po tržište u Zajednici koji mogu biti rezultat uvoza određenih proizvoda navedenih u članku 1., uvoz jednog ili više takvih proizvoda po stopi carine utvrđene u

članku 10. podliježe plaćanju dodatne uvozne carine ako su uvjeti određeni u članku 5. Sporazuma o poljoprivredi, sklopljenog u skladu s člankom 228. Ugovora u okviru Urugvajske runde multilateralnih trgovinskih pregovora ispunjeni, osim ako nije izgledno da će uvoz poremetiti tržište Zajednice, ili bi učinci bili nerazmjerni namjeravanom cilju.

2. Inicijalne cijene ispod kojih se može uvesti dodatna uvozna carina su one koje je Zajednica dostavila Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Inicijalne količine koje se moraju nadmašiti kako bi se uvela dodatna uvozna carina određuju se posebno na temelju uvoza u Zajednicu u tri godine koje prethode godini u kojoj štetni učinci iz stavka 1. nastanu ili se čini vjerojatnim da će nastati.

3. Uvozne cijene koje se uzimaju o obzir za uvođenje dodatne uvozne carine određuju se na temelju uvoznih cijena CIF-a dotične pošiljke.

Uvozne cijene CIF-a u tu se svrhu provjeravaju na temelju reprezentativnih cijena za dotični proizvod na svjetskom tržištu ili na uvoznom tržištu Zajednice za taj proizvod.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83. Takva detaljna pravila posebno navode:

(a) proizvode na koje se primjenjuju dodatne uvozne carine u skladu s člankom 5. Sporazuma o poljoprivredi;

(b) druge kriterije potrebne za primjenu stavka 1. u skladu s člankom 5. navedenog Sporazuma.

Članak 55.

1. U mjeri potrebnoj kako bi se osigurao izvoz:

(a) proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2. točkama (a), (b) i (c);

(b) šećera iz oznake KN 1701, glukoze i glukoznog sirupa iz oznaka KN 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 90 50, uključujući i one u obliku proizvoda iz oznaka KN 1702 30 51 i 1023059 sadržane u proizvodima iz oznaka KN 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 i 2204 30 99;

na temelju cijena tih proizvoda u međunarodnoj trgovini i unutar ograničenja proisteklih iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora, razlika između tih cijena i cijena u Zajednici može biti pokrivena izvoznom subvencijom.

2. Metoda koja se utvrđuje za raspodjelu količina koje se mogu izvoziti uz subvencije je metoda koja:

(a) je najprimjerenija prirodi proizvoda i stanju na dotičnom tržištu, te koja omogućuje najučinkovitije moguće korištenje raspoloživih sredstava i vodi računa o učinkovitosti i strukturi izvoza Zajednice, a ipak, bez stvaranja diskriminacije između velikih i malih gospodarskih subjekata;

(b) je administrativno najjednostavnija za gospodarske subjekte, a da se pri tom uzmu u obzir svi upravni zahtjevi;

(c) isključuje diskriminaciju između dotičnih gospodarskih subjekata.

3. Subvencije su iste za cijelu Zajednicu. One se mogu razlikovati s obzirom na odredište proizvoda, ako to iziskuje stanje u međunarodnoj trgovini ili posebni zahtjevi određenih tržišta.

Subvencije iz stavka 1. točke (a) određuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83. One se određuju u redovnim vremenskim razmacima.

Subvencije određene u redovnim vremenskim razmacima Komisija može, prema potrebi, prilagoditi u međurazdoblju, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu.

Odredbe članka 56 koje se odnose na proizvode u njemu navedene imaju dopunsku primjenu.

4. Subvencije se daju samo na zahtjev i po predočenju odgovarajuće izvozne dozvole.

5. Subvencija koja se primjenjuje na izvoz proizvoda navedenih u članku 1. jest ona koja se primjenjuje na dan podnošenja zahtjeva za dozvolu i, u slučaju diferencirane subvencije, ona koja se primjenjuje na isti dan:

(a) za odredište navedeno na dozvoli, ili, prema potrebi;

(b) za stvarno odredište, ako se ono razlikuje od odredišta navedenog na dozvoli. U tom slučaju, primjenjivi iznos ne smije prijeći iznos koji se primjenjuje na odredište navedeno na dozvoli.

Mogu se poduzeti prikladne mjere kako bi se isključila zlouporaba fleksibilnosti predviđene ovim stavkom.

6. Od stavaka 4. i 5. može se odstupiti u slučaju proizvoda navedenih u članku 1. na koje se subvencije plaćaju u okviru davanja pomoći u hrani, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.

7. Pridržavanje ograničenja količina koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora osigurava se na temelju izvoznih potvrda izdanih za tamo predviđena referentna razdoblja i primjenjivih na dotične proizvode. U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz Sporazuma o poljoprivredi, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

U pogledu pridržavanja obveza koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u okviru Urugvajske runde trgovinskih pregovora, završetak referentnog razdoblja ne utječe na valjanost izvoznih dozvola.

8. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući odredbe za preraspodjelu neraspoređenih i neupotrijebljenih količina, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.

Članak 56.

1. Ovaj se članak primjenjuje na subvencije iz članka 55. stavka 1.

2. Iznos subvencije za proizvode iz članka 55. stavka 1. točke (b) jednak je:

— za sirovi šećer i bijeli šećer, iznosu izvozne subvencije za te proizvode u neprerađenom stanju, određene u skladu s člankom 17. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1785/81 od 30. lipnja 1981. o zajedničkom uređenju tržišta u sektoru šećera i odredbama donesenima za njezinu primjenu,

— za glukozu i glukozni sirup, iznosu izvozne subvencije za te proizvode u neprerađenom stanju, određene za svaki taj proizvod u skladu s člankom 13. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1766/92 od 30. lipnja 1992. o zajedničkom uređenju tržišta žitarica i odredbama donesenima za njezinu primjenu.

Kako bi se ispunili uvjeti za subvenciju, prerađene proizvode mora pratiti deklaracija podnositelja zahtjeva u kojoj se navode količine sirovog šećera, bijelog šećera, glukoze i glukoznog sirupa upotrijebljene u njihovoj proizvodnji.

Točnost te deklaracije podliježe provjerama nadležnih tijela dotične države članice.

3. Prilikom određivanja subvencija u obzir se uzima sljedeće:

(a) postojeća situacija i vjerojatna kretanja u pogledu:

— cijena i raspoloživosti proizvoda navedenih u članku 55. stavku 1. na tržištu Zajednice,

— cijena za te proizvode na svjetskom tržištu;

(b) najpogodniji troškovi plasmana na tržište i troškovi prijevoza iz tržišta Zajednice do luka i drugih točki izvoza u Zajednici, kao i troškovi otpreme u odredišnu zemlju;

(c) ciljevi zajedničkog uređenja tržišta vina, koji moraju osigurati ravnotežu na tržištu i prirodan razvoj u vezi s cijenama i trgovinom;

(d) ograničenja koja proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. Ugovora;

(e) potreba za izbjegavanjem poremećaja na tržištu Zajednice;

(f) gospodarski aspekt predloženog izvoza.

4. Cijene na tržištu Zajednice iz članka 55. stavku 1. određuju se na temelju najpogodnijih izvoznih cijena.

Prilikom određivanja cijena u međunarodnoj trgovini iz članka 55. stavku 1. u obzir se uzima sljedeće:

(a) cijene zabilježene na tržištima trećih zemalja;

(b) najpogodnije cijene u odredišnim trećim zemljama za uvoz iz trećih zemalja;

(c) proizvođačke cijene zabilježene u trećim zemljama izvoznicama, prema potrebi vodeći računa o subvencijama koje daju te zemlje;

(d) ponudbene cijene franko granica Zajednice.

5. Ne dovodeći u pitanje treći podstavak članka 55. stavka 3., intervali u kojima se određuje popis proizvoda za koje se ustvari daje subvencija, kao i iznos u kojem u se ta subvencija određuje, određuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.

6. Subvencija se plaća nakon što se dokaže da su proizvodi:

— podrijetlom iz Zajednice, osim ako se primjenjuje stavak 7.,

— izvezeni iz Zajednice, i

— u slučaju diferencirane subvencije, stigli na odredište navedeno na dozvoli ili drugo odredište za koje je subvencija bila određena, ne dovodeći u pitanje članak 55. stavak 5. točku (b). Međutim, izuzeća od ovog pravila mogu se napraviti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83., ako su utvrđeni uvjeti koji nude jednaka jamstva.

Mogu se donijeti dodatne odredbe u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.

7. Izvozna subvencija ne daje se za proizvode koji su uvezeni iz trećih zemalja i ponovno izvezeni u treće zemlje, osim ako izvoznik dokaže:

— da je proizvod koji se izvozi i proizvod koji je prethodno uvezen jedan te isti, i

— da su pri uvozu naplaćene sve uvozne carine.

U takvim slučajevima subvencija za svaki proizvod je jednaka carini naplaćenoj pri uvozu ako je ta carina jednaka ili niža nego primjenjiva subvencija; subvencija je jednaka primjenjivoj subvenciji, ako je carina naplaćena pri uvozu viša od te subvencije.

Članak 57.

1. U mjeri potrebnoj za pravilan rad zajedničkog uređenja tržišta vina, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora može, u posebnim slučajevima, u cijelosti ili djelomično, zabraniti primjenu postupaka unutarnje proizvodnje u pogledu proizvoda navedenih u članku 1.

2. Odstupajući od stavka 1., ako situacija iz stavka 1. nastane izuzetno brzo, a tržište Zajednice je poremećeno ili bi moglo biti poremećeno postupcima unutarnje ili vanjske proizvodnje, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučuje o potrebnim mjerama; Vijeće i države članice obavješćuju se o tim mjerama, a one vrijede najviše šest mjeseci i primjenjive su odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, o tomu donosi odluku unutar jednog tjedna od primitka tog zahtjeva.

3. Svaka država članica može unutar roka od tjedan dana od primitka obavijesti Vijeću uputiti odluku Komisije. Vijeće, djelujući kvalificiranom većinom, može potvrditi, izmijeniti ili poništiti odluku Komisije. Ako Vijeće ne donese odluku u roku od tri mjeseca, odluka Komisije smatra se stavljenom izvan snage.

Članak 58.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili na temelju odredbe te Uredbe, zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima isti učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s jednakim učinkom.

Članak 59.

1. Zabranjuje se uvoz proizvoda iz članka 1. stavka 2., kojima je dodan alkohol, osim proizvoda jednakih proizvodima koji su podrijetlom iz Zajednice u pogledu kojih je takva mješavina dopuštena na temelju članka 25. stavaka 1. i 2.

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno uvjeta za jednakovrijednost proizvoda, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.

Članak 60.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se poduzeti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ne prestane.

Kako bi se ocijenilo opravdava li situacija primjenu takvih mjera, posebno se uzima u obzir sljedeće:

(a) količine za koje su izdane uvozne dozvole ili za koje su podneseni zahtjevi za uvoznu dozvolu, te brojke date u predviđenoj bilanci ponude;

(b) gdje je to prikladno, raspon intervencije.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati privremene zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.

Članak 61.

1. Uvezeno vino namijenjeno za izravnu ljudsku potrošnju i opisano pomoću geografskog podrijetla može ispunjavati uvjete, u pogledu njegova stavljanja na tržište u Zajednici i pod uvjetom da postoji reciprocitet, za aranžmane nadzora i zaštite iz članka 16. Uredbe (EEZ) br. 823/87 za kvalitetna vina proizvedena u određenim regijama.

2. Odredba utvrđena u stavku 1.primjenjuje se u obliku sporazuma sa zainteresiranim trećim zemljama koji se dogovaraju i zaključuju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 113. Ugovora.

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.”

2. Sljedeće se umeće nakon članka 72.:

„Članak 72.a

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi zainteresiranim stranama omogućile da spriječe, pod uvjetima određenima u člancima 23. i 24. Sporazuma o trgovinskim aspektima intelektualnog vlasništva, uporabu oznake zemljopisnog podrijetla u Zajednici priložene uz proizvode iz članka 1. stavka 2. točki (b) za proizvode koji nisu podrijetlom iz mjesta naznačenog u dotičnoj oznaci zemljopisnog podrijetla, čak i ako je pravo podrijetlo robe naznačeno ili je oznaka zemljopisnog podrijetla korištena u prijevodu ili popraćena izrazima kao što su ‚vrsta', ‚tip', ‚stil', ‚imitacija' i slično.

Za potrebe ovog članka, smatra se da ‚oznake zemljopisnog podrijetla' znače oznake koje identificiraju proizvod kao onaj koji potječe s državnog područja treće zemlje koja je članica Svjetske trgovinske organizacije ili iz regije ili lokaliteta unutar tog državnog područja, u slučajevima kada se određena kvaliteta, ugled ili druga dana značajka proizvoda može u osnovi pripisati tom zemljopisnom mjestu podrijetla.

2. Stavak 1. primjenjuje se bez obzira na ostale posebne odredbe u zakonodavstvu Zajednice koje utvrđuju pravila za označivanje i predstavljanje proizvoda iz članka 1. stavka 2. točke (b).

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, prema potrebi, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 83.”

3. Prilog VII se briše.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 344/79 od 5. veljače 1979. (SL L 54, 5.3.1979., str. 67.)*

Uredba Vijeća (EEZ) br. 345/79 od 5. veljače 1979. (SL L 54, 5.3.979., str. 69.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2009/81 (SL L 195, 18.7.1981., str. 6.).

Gornje uredbe stavljaju se izvan snage.

PRILOG XVII.

DUHAN

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2075/92 od 30. lipnja 1992. (SL L 215, 30.7.1992., str. 70.)

Glava IV. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA IV.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 15.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 16.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima isti učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 16a.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje cilja određenog u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

PRILOG XVIII.

HMELJ

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1696/71 od 26. srpnja 1971. (SL L 175, 4.8.1971., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3124/92 (SL L 131, 30.10.1992., str. 1.).

Glava V. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA V.

Trgovina s trećim zemljama

Članak 14.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 15.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 15.a

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje cilja određenog u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.”

PRILOG XIX.

ŽIVO DRVEĆE I DRUGE BILJKE; LUKOVICE, KORIJENI I SLIČNO; REZANO CVIJEĆE I UKRASNO LIŠĆE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 234/68 od 27. veljače 1968. (SL L 55, 2.3.1968., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3336/92 (SL L 336, 20.11.1992., str. 1.).*

Članci 8., 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

Članak 8.

1. Uvoz u Zajednicu, ili izvoz iz nje, proizvoda navedenih u članku 1. podliježe predočenju uvozne dozvole.

Dozvole izdaju države članice svim podnositeljima zahtjeva, bez obzira na mjesto njihova poslovnog nastana u Zajednici.

Uvozne ili izvozne dozvole vrijede u cijeloj Zajednici. Takve dozvole izdaju se podložno polaganju osiguranja koje jamči da su proizvodi uvezeni tijekom roka valjanosti dozvole; izuzev u slučajevima više sile, osiguranje se gubi u cijelosti ili dijelom ako unutar tog razdoblja uvoz nije izvršen, ili je izvršen tek djelomično.

2. Rok valjanosti dozvola i ostala detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14.

Članak 9.

Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

Članak 10.

1. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

2. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 10.a

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Komisija donosi detaljna pravila za primjenu ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14.

5. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 3280/75 od 16. prosinca 1975. (SL L 326, 18.12.1975., str. 4.).*

Gornja Uredba stavlja se izvan snage.

PRILOG XX.

SJEMENJE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 2358/71 od 26. listopada 1971. (SL L 246, 5.11.1971., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3375/93 (SL L 303, 10.12.1993., str. 9.).*

1. Članci 5., 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 5.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u članku 1.

2. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

Članak 6.

Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 7.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u članku 1., ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

2. Članak 8.a se briše.

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1578/72 od 20. srpnja 1972. (SL L 168, 26.7.1972., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1984/86 (SL L 17, 28.6.1986., str. 3.).*

Gornja Uredba stavlja se izvan snage.

PRILOG XXI.

RAZNE UREDBE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 827/68 od 28. lipnja 1968. (SL L 151, 30.6.1968., str. 16.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 794/94 (SL L 92, 9.4.1994., str. 15.).*

1. Članci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 2.

1. Osim ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, stope carine u Zajedničkoj carinskoj tarifi primjenjuju se na proizvode navedene u Prilogu.

2. Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature i posebna pravila za njezinu primjenu primjenjuju se na razvrstavanje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom; carinska nomenklatura koja proizlazi iz primjene ove Uredbe ugrađuje se u Zajedničku carinsku tarifu.

3. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili u odredbama donesenima na temelju te Uredbe i podložno obvezama koje proizlaze iz međunarodnih sporazuma o proizvodima navedenima u Prilogu, u trgovini s trećim zemljama zabranjuje se sljedeće:

— uvođenje bilo kakvog davanja koje ima istovrsni učinak kao carina,

— primjena bilo kakvog količinskog ograničenja ili mjere s istovrsnim učinkom.

Članak 3.

1. Ako je, zbog uvoza ili izvoza, pogođeno tržište Zajednice za jedan ili više proizvoda navedenih u Prilogu, ili mu prijeti ozbiljan poremećaj koji bi mogao ugroziti postizanje ciljeva određenih u članku 39. Ugovora, u trgovini s trećim zemljama mogu se primijeniti odgovarajuće mjere dok takav poremećaj ili prijetnja poremećajem ne prestane.

Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s postupkom glasovanja utvrđenim u članku 43. stavku 2. Ugovora, donosi opća pravila za primjenu ovog stavka i određuje slučajeve i ograničenja unutar kojih države članice mogu poduzimati zaštitne mjere.

2. Dođe li do situacije iz stavka 1., Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o potrebnim mjerama; države članice se obavješćuju o takvim mjerama, koje su primjenjive odmah. Ako Komisija primi zahtjev države članice, odluku o tomu donosi u roku od tri radna dana od dana primitka zahtjeva.

3. Mjere o kojima je odlučila Komisija svaka država članica može uputiti Vijeću u roku od tri radna dana od dana na koji je obaviještena. Vijeće se sastaje bez odgode. Ono može, djelujući kvalificiranom većinom, izmijeniti ili poništiti dotičnu mjeru.

4. Ovaj se članak primjenjuje uzimajući u obzir obveze koje proizlaze iz sporazuma sklopljenih u skladu s člankom 228. stavkom 2. Ugovora."

2. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Ako se upućuje na ovaj članak, mjere se donose u skladu s postupcima utvrđenima u članku 38. Uredbe br. 136/66/EEZ-a i odgovarajućim člancima drugih uredbi o zajedničkom uređenju poljoprivrednih tržišta."

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 234/79 od 5. veljače 1979. (SL L 34, 9.2.1979., str. 2.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3209/89 (SL L 312, 27.10.1989., str. 5.).*

Članak 2. stavak 2. se briše.

PRILOG XXII.

NAJUDALJENIJE REGIJE

I. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 3763/91 od 16. prosinca 1991. (SL L 356, 24.12.1991., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3714/92 (SL L 378, 23.12.1992., str. 23.).*

Članak 2. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) U prvom podstavku, dio rečenice koji glasi: „Pristojbe određene na temelju članka 13., stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2727/75 od 29. listopada 1975. o zajedničkom uređenju tržišta žitarica" zamjenjuje se sljedećim:

„Uvozne carine predviđene Zajedničkom carinskom tarifom".

(b) U drugom stavku, riječi „pristojba (izuzeće)" zamjenjuju se s „(izuzeće od) uvozna carina".

II. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1600/92 od 15. lipnja 1992. (SL L 173, 27.6.1992., str. 1.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3714/92 (SL L 378, 23.12.1992., str. 23.).*

1. U članku 3. stavku 1. brišu se riječi „Pristojbe i/ili".

2. U članku 5. stavku 1. točki (a) brišu se riječi „i/ili pristojbe iz članka 9. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 805/68 od 27. lipnja 1968. o zajedničkom uređenju tržišta govedine i teletine".

3. U članku 7. brišu se riječi „pristojba i/ili".

III. *Uredba Vijeća (EEZ) br. 1601/92 od 15. lipnja 1992. (SL L 173, 27.6.1992., str. 13.) kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3714/92 (SL L 378, 23.12.1992., str. 23.).*

1. U članku 3., stavku 1. riječi „Pristojbe i/ili" se brišu.

2. U članku 5. stavku 1. točki (a) brišu se riječi „i/ili pristojbe iz članka 9. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 805/68".